

ACTUALITEIT

Mensenrechten, ook een zaak van de gemeenten

ONDER DE LOEP

Verkiezingspropaganda: wat zegt de wet?

ONZE GEMEENTEN

Vrouwenmix in Schaarbeek

Nieuwsbrief

Stad en Gemeenten van Brussel-Hoofdstad

De bevordering van de vertegenwoordiging en de deelname van vrouwen en mannen bij het beslissingsproces

Nr. 107

AFGIFTEKANTOOR : BRUSSEL X
TWEEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT
APRIL-MEI 2018
ERKENNINGNUMMER P 921662

Samen naar een duurzame
vorm van energie...

...met slimme en efficiënte oplossingen

Onder het motto 'samen bouwen aan de oplossingen van morgen' neemt onze bank een actieve rol op om samen met haar partners in de bedrijfswereid en bij overheidsinstanties oplossingen aan te bieden die bijdragen tot een duurzame, veilige en slimme samenleving.

Via ons ecosysteem - een uitgebreid netwerk van instanties en ondernemingen - delen we expertise en ervaring om onze samenleving met een gerust hart te kunnen overlaten aan onze kinderen en kleinkinderen. Dit is de kern van onze **Smart Belgium-strategie**, die veel verder reikt dan enkel het aanbieden van bancaire oplossingen.

Het **Belfius Energy Efficiency Package** (kortweg BEEP) is hier een mooi voorbeeld van. Met deze oplossing stimuleren we publieke instellingen en socialprofitorganisaties om te investeren in energie-efficiëntie en hernieuwbare energie. Als enige bank in België heeft Belfius hiervoor een exclusieve samenwerking met de Europese Investeringsbank (EIB).

Meer weten?

Contacteer uw relatiebeheerder of ga naar belfius.be/BEEP.

Smart Belgium

Samen bouwen aan de
oplossingen van morgen

 Belfius
Bank & Verzekeringen

DE HERVORMING VAN DE DRINGENDE MEDISCHE HULP

Het wetsontwerp tot hervorming van de dringende medische hulp (wetsontwerp nr 2890 ([54K2890](#))) – volgens de auteurs voornamelijk gericht op “een betere bestrijding van misbruiken” – werd in tweede lezing goedgekeurd op 21 februari door de Kamercommissie Volksgezondheid, meerderheid tegen oppositie, en op 15 maart in de plenaire vergadering.

Dit ter bekrachtiging aan de Koning voorgelegde ontwerp vertrouwt aan de Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (HZIV) de mogelijkheid toe om “te lakse” artsen te sanctioneren door een controle achteraf in te stellen op de opportuniteit van

de zorgverlening door een adviserend geneesheer. Artsen kunnen dus gestraft worden als de zorg als “niet dringend” beoordeeld wordt.

Een aantal elementen van deze hervorming roepen dan ook vragen op.

Ten eerste is het betreuenswaardig dat er geen hoorzittingen hebben plaatsgevonden in het kader van de bespreking van het wetsontwerp. Er valt te vrezen dat de uitvoeringsbesluiten een zeer ruim toepassingsgebied zullen hebben. De minister engageerde zich om een ruime raadpleging te organiseren, met onder meer de Orde van Geneesheren en de Federatie van OCMW's. Tot nu toe heeft de Federatie de eerste versie van de besluiten echter nog steeds niet ontvangen.

Vervolgens zien we dat een aantal vluchtelingenverenigingen en ook de medische sector zich gekant hebben tegen het wetsontwerp en het als stigmatiserend hebben bestempeld nadat minister voor Maatschappelijke Integratie Denis Ducarme het gebruik van “comfortzorg” aan de kaak had gesteld in een interview op 20 januari jl. in het dagblad La Dernière Heure¹.

Bovendien roept de beoordeling van de dossiers achteraf door een ambtenaar, een adviserend geneesheer, die alleen handelt, vragen op over al het collegiaal overleg en de toetsing onder collega's die specifiek zijn voor de medische sector.

Laten we niet vergeten dat het recht op toegang tot gezondheidszorg voor iedereen zowel in de mensenrechten als in onze grondwet is vastgelegd. Bovendien wordt dringende medische hulp (DMH) in het koninklijk besluit van 12 december 1996 en in de ministeriële omzendbrief van 24 november 1997 aan de zorgverleners, gedefinieerd als uitsluitend medische hulp die zowel preventieve als curatieve zorg kan omvatten. Dezelfde omzendbrief stelt duidelijk dat de ethische verplichting om DMH toe te dienen aan illegale immigranten volledig blijft en op geen enkele wijze in het gedrang komt, zodat de naleving van deze verplichting in geen geval strafbaar kan worden gesteld en de kosten van de toegekende bijstand tegen de geldende tarieven kunnen worden gefactureerd. Aangezien de minister ons heeft bevestigd dat de definitie van dringende medische hulp niet wordt gewijzigd, zullen de huisartsen en specialisten door deze hervorming met onzekerheid en juridische vaagheid te kampen krijgen en, met het risico sancties opgelegd te krijgen, zullen zij aarzelen om deze kwetsbare groepen te behandelen.

De Brusselse OCMW's, die meer dan de helft van de dringende medische hulp verstrekken aan mensen die hier illegaal verblijven, vrezen dat de hervorming van het systeem nogmaals schade zal berokkenen aan

¹ <http://www.dhnet.be/actu/belgique/denis-ducarne-se-confie-les-soins-de-confort-gratuits-pour-les-migrants-c-est-fini-5a623d28cd70b09cefbf0c95>

het Brussels Gewest. Enkele cijfers: in 2016, met ongeveer 8.000 DMH-begunstigden en 31 miljoen euro aan DMH, waren de Brusselse OCMW's goed voor 54 % van de federale DMH-uitgaven. Dit bedrag vormt echter nauwelijks 0,20 % van het RIZIV-budget voor gezondheidszorg.

Op basis van deze cijfers worden de Brusselse OCMW's als laks bestempeld, maar de overgrote meerderheid van de illegalen bevinden zich in de hoofdstad en de Brusselse OCMW's en openbare ziekenhuizen zijn veruit het actiefst op dit vlak, wat een groter aantal fouten bij de toepassing van de voorwaarden kan verklaren, gezien de complexiteit van deze situaties.

De OCMW's vinden het trouwens al zeer moeilijk om te voldoen aan de eisen van de POD MI die sinds 2014 worden opgelegd aan het sociaal onderzoek op het vlak van "duurzame verankering", ook al vormt die verankering geen wettelijke voorwaarde voor toegang tot bijstand. Vaak wordt beweerd dat ons systeem aanzet tot 'medisch toerisme' en daarom moet de verankering worden aangetoond. Maar totnogtoe heeft geen enkel onderzoek uitgewezen dat een dergelijk toerisme bestaat. De studies van het Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg (KCE) en Dokters van de Wereld weerleggen zelfs het bestaan van medisch toerisme onder illegalen.

Het ontwerp bevat absoluut interessante elementen, zoals de afschaffing van de sanctie vermenigvuldigd met tien die eerder bestond in geval van lacunes in het sociaal onderzoek, of de verlenging van de termijnen van 45 tot 60 dagen, waardoor de OCMW's hun territoriale bevoegdheid beter kunnen afstemmen op personen wier kwetsbaarheid hen geregeld van woonplaats doet veranderen.

Er bestaat echter een risico op een verschuiving van de lasten voor onze Brusselse openbare ziekenhuizen, onze OCMW's en dus onze gemeenten en het Brussels Gewest, indien de kosten van de zorg voor dit publiek niet legitiem door de federale overheid worden gedekt uit vrees voor een sanctie, bij het OCMW of de zorgverlener. Daarom zet de Federatie zich onder meer in voor een betere samenwerking tussen de Brusselse OCMW's en ziekenhuizen, die een opdracht hebben van sociale geneeskunde, en hoopt zij zeer snel tot een nieuw samenwerkingsakkoord te komen in een geest van intergemeentelijke solidariteit.

Maar bovenal bestaat er een risico voor mensen die in een zeer precaire situatie verkeren en het slachtoffer zijn van een juridisch-administratief-institutioneel imbroglie. Dat creëert bijkomende 'stress' voor de OCMW's, die vrezen dat deze mensen onbehandeld blijven of ontmoedigd geraken om zich te laten behandelen, ondanks het hulpaanbod. Het niet zoeken naar zorg leidt tot een verslechtering van hun gezondheid en die van hun kinderen, maar ook tot risico's voor hun familie en de bevolking in het algemeen. Op dat punt druist de hervorming in tegen het advies van het KCE, dat in zijn verslag van 2015 stelt: "Een pathologie pas behandelen wanneer het dringend wordt, is een houding die niet alleen het leven van de patiënt in gevaar brengt, maar ook hogere kosten met zich meebrengt voor de gezondheidszorg."

De automatisering van de facturatie van de kosten aan de HZIV via het systeem Mediprima (wat – zonder ironie – staat voor: geneeskunde voorop) moest de toegang tot de zorg vereenvoudigen. Dat is niet waar het naartoe lijkt te gaan. Nu we het hebben over het Brussels gezondheidsplan en de toegang tot zorg, kan het van essentieel belang zijn.

Voor het Brussels Gewest en al zijn onderdelen is rechtszekerheid op dit gebied essentieel als we een laagdrempelige toegang tot zorg willen waarborgen in het kader van de dringende medische hulp, zoals gevraagd door Dokters van de Wereld en het RIZIV in een Groenboek of de Federatie van de Brusselse HuisArtsen Verenigingen (FBHAV) in een Witboek.

Jean SPINETTE & Michel COLSON,
Covoorzitters van de Federatie van Brusselse OCMW's

INHOUD

NIEUW

UW GEMEENTE AAN HET WOORD IN NIEUWSBRIEF.....06

ONDER DE LOEP

GEMEENTERAADSVERKIEZINGEN 2018:
REGELGEVING IVM VERKIEZINGSPROPAGANDA08

NIEUW

ENERGIE-EFFICIËNTE GEBOUWEN VOOR LOKALE BESTUREN:
EEN WARE UITDAGING..... 14

ONDER DE LOEP

VRIJWILLIGE TERUGKEER ALS TOEKOMSTPERSPECTIEF 16

ONDER DE LOEP

THEORETISCH RIJBEWIJS IN HET BRUSSELS GEWEST:
NIEUWE REGELS VAN TOEPASSING SINDS 30 APRIL..... 19

ONDER DE LOEP

DE AVG BAART ZORGEN, MAAR DE FEDERATIE
VAN BRUSSELSE OCMW'S STELT GERUST.....24

ONDER DE LOEP

GENDERMAINSTREAMING EN DE GEMEENTEN IN DAT ALLES?28

ONDER DE LOEP

MENSENRECHTEN ZIJN (OOK) EEN ZAAK VAN DE GEMEENTEN34

ONZE GEMEENTEN

VROUWENMIX OP LOKAAL VLAK KAN DE WERELD VERANDEREN38

ONDER DE LOEP

"GEHARMONISEERDE SOCIALE STATUTEN (GSS) EN
AFGELEIDE RECHTEN". GELEIDELIJKE AUTOMATISERING
VAN DE RECHTEN VERBONDEN AAN HET SOCIAAL STATUUT40

ONZE GEMEENTEN

CAMPAGNE VAN DE VERENIGDE NATIES TER GELEGENHEID
VAN DE 70^e VERJAARDAG VAN DE UNIVERSELE VERKLARING
VAN DE RECHTEN VAN DE MENS: EEN MOOIE BALANS!.....42

VACATURES

Brulocalis werft aan:

- Adviseur bij de Federatie van Brusselse OCMW's (m/v)
- Administratief secretaris van de politieke organen (m/v)

Functiebeschrijving en andere nuttige info
op www.brulocalis.brussels (rubriek Actualiteit)

Nieuwsbrief

Stad en Gemeenten van Brussel-Hoofdstad

Nr. 107

TWEEMAANDELIJKS TIJDSCHRIFT
APRIL-MEI 2018

DIRECTIE:
Corinne François

COÖRDINATIE:
Vincent Dewez

REDACTIE:
Sofia Douieb, Laure Persyn, Dominique
De Vos, Clara Van Reeth, Hadrien
Dasnoy, Adelheid Byttebier, Françoise
Tomasetti

VERTALING:
Liesbeth Vankelecom, Hugues Moïny,
Annelies Verbiest

ABONNEMENTEN:
02 238 51 49
welcome@brulocalis.brussels

RECLAME:
Target Advertising
02 880 59 14 of 081 55 40 78
www.targetadvertising.be

FOTO COVER:
Gemeente Schaarbeek

Nieuwsbrief wordt gedrukt op 100%
gerecycleerd papier

Cette revue existe aussi en français. Si
vous souhaitez recevoir le Trait d'Union,
contactez notre secrétariat:
welcome@brulocalis.brussels

Sinds 2002 is Nieuwsbrief-Brussel
integraal beschikbaar op
www.brulocalis.brussels

BRULOCALIS, Vereniging Stad en
Gemeenten van Brussel

Aarlenstraat 53 bus 4 - 1040 Brussel
Tel 02 238 51 40 - Fax 02 280 60 90
welcome@brulocalis.brussels
www.brulocalis.brussels

UW GEMEENTE AAN HET WOORD IN NIEUWSBRIEF

Nieuwsbrief is niet zozeer het magazine van Brulocalis, maar veeleer het magazine van onze leden, de Brusselse gemeenten, OCMW en intercommunales, volledig voor hen gemaakt. Meer nog: door hen gemaakt.

Als u ons regelmatig volgt, weet u dat we technische artikels publiceren – niet het soort teksten dat je meeneemt op reis, maar die een nuttige basis bieden voor uw dagelijks werk – en ook verslag uitbrengen van onze acties als belangenbehartiger of boeiende initiatieven, ervaringen, nieuwe regelgeving ... die een impact hebben op uw werk.

Maar waarom ook niet de schijnwerpers richten op een innoverend gemeentelijk project, een nieuwe methode, een unieke overheidsopdracht, ...

Heeft uw gemeente iets vernieuwends tot stand gebracht? Deel uw ervaring dan met uw ambtgenoten.

Reik ons uw thema's aan, geef toelichting bij uw acties om meer weerklank te geven aan vernieuwende methodes voor goed bestuur. Nieuwsbrief is het uitgelezen middel om uw ervaring en uw expertise te delen, zowel met Brusselse ambtenaren als mandatarissen.

“Nieuwsbrief is het magazine van de Brusselse gemeenten” waartoe zij ook zelf een bijdrage leveren.

SUGGESTIES?

Neem contact op met onze redactie:

Brulocalis, dienst Informatie-Communicatie: publi@brulocalis.brussels

WIST U DIT? HYPERLINKS IN DE DIGITALE NIEUWSBRIEF

Sinds [Nieuwsbrief 2016/4](#) (nr 97 als we toen de nieuwe nummering al toegepast hadden) van september vorig jaar is de pdf-versie van het tijdschrift beschikbaar op de [website van Brulocalis](#) - of via het [tijdschriftenplatform Issuu](#) - met heel wat hyperlinks naar andere inhoud, van Brulocalis of andere bronnen.

In het digitale tijdperk blijken eenvoudige voetnoten immers te beperkt en zo wil Brulocalis u zo vaak mogelijk rechtstreeks naar de informatie toe leiden.

Eén klik en je bent er!

ONZE VOORNAAMSTE RUBRIEKEN

Vereniging in actie

Een (niet exhaustief) overzicht van de dossiers waarop Brulocalis zich toelegt. Zo hoeft u niet te wachten op het jaarlijkse activiteitenverslag.

Onder de loep

Deze hoofdruubriek van het tijdschrift bundelt technische en gespecialiseerde artikels.

In onze gemeenten

Deze rubriek stelt gemeentelijke initiatieven voor die inspirerend kunnen zijn voor andere gemeenten.

Nieuws van het Gewest

Een voorstelling van verwezenlijkingen of projecten van het Brussels Gewest, die belang hebben voor de gemeenten.

Actualiteit

Actuele thema's (uiteraard vanuit de invalshoek van de tweemaandelijkse publicatie) die niet zozeer vallen onder de rubriek «Nieuws van het Gewest» of «In onze gemeenten».

Nieuw

Deze rubriek bleef blijkbaar ondoorgrondeijk... 'Nieuw', dat is zoals 'actualiteit' maar dan iets nieuws in verband met Brulocalis.

Europagina

Deze artikels trachten gemeenten te sensibiliseren voor Europese aangelegenheden, met bijzondere aandacht voor wat ze daar zowel op symbolisch of politiek als materieel vlak kunnen uithalen.

10 JAAR BRUSSELSE LOKALE AGENDA'S 21 ... EN NU?

Nieuwe datum: woensdag 6 juni

Reeds 10 jaar begeleidt het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de Brusselse gemeenten en OCMW's die zich inzetten voor een meer duurzame vorm van besturen, samen met de burgers en het maatschappelijk middenveld. Er worden nieuwe antwoorden gegeven voor een lokale ontwikkeling die ook rekening houdt met de socioculturele, milieugebonden en economisch uitdagingen.

Zo hebben 23 lokale besturen een Lokale Agenda 21 kunnen goedkeuren zodat duurzame en vernieuwende acties konden worden opgezet.

Leefmilieu Brussel nodigt u op woensdag 6 juni uit om samen de schijnwerpers te richten op 10 jaar vooruitgang in de samenwerking tussen het Gewest en de lokale besturen.

Op deze bijeenkomst zal de balans van de geboekte vooruitgang worden opgemaakt, maar zal er ook worden nagedacht over de acties die de komende jaren kunnen worden opgezet, in een geest van samenwerking en participatief bestuur.

U zal ook, overal in het Gewest, voorbeeldprojecten kunnen bezoeken die de Brusselse lokale besturen reeds hebben opgezet.

Noteer deze datum alvast in uw agenda!

Waar & wanneer

Woensdag 6 juni 2018 - van 9 tot 16 uur

Leefmilieu Brussel (Thurn&Taxis)

Praktische info

<https://leefmilieu.brussels/themas/duurzame-stad/agendas-21/10-jaar-brusselse-lokale-agendas-21-en-nu>

DE WEG NAAR AUTONOMIE VAN NIET-BEGELEIDE MINDERJARIGE VREEMDELINGEN (NBMV) MET DE STEUN VAN HET OCMW: EEN SPRINGPLANK NAAR DE TOEKOMST

Deze studiedag vormt het sluitstuk van de drie gewestelijke vormingsprojecten die gedurende twee jaar uitgerold werden voor de Vlaamse, Brusselse en Waalse OCMW's om de verzelfstandiging van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen (NBMV) te ondersteunen.

Tijdens deze studiedag gaan wij dieper in op dit vraagstuk aan de hand van getuigenissen van NBMV, een analyse van de uitdagingen met betrekking tot de autonomie van NBMV en inspirerende praktijken om een degelijk netwerk tot stand te brengen rond NBMV in België. Deze studiedag maakt de balans op van de context en de uitdagingen verbonden aan een omvattende begeleiding van NBMV tijdens hun traject naar zelfstandigheid met de hulp van een OCMW.

Georganiseerd door de Federaties van OCMW's van de Brusselse, Vlaamse en Waalse vereniging van steden en gemeenten

Met de steun van de Koning Boudewijnstichting en EPIM

[Download het programma](#)

Waar & wanneer?

Deadline: 4 juni

Dinsdag 12 juni 2018 - van 9 tot 16 uur

in de Koninklijke Bibliotheek (Brussel)

Prijs: 15 €

Inschrijving

http://www.avcb-vsgb.be/nl/agenda-full.html?cmp_id=32&news_id=5870&vID=195

VORMING "TRANSPARANTIE & GOED BESTUUR"

De federale en gewestelijke wetgevers hebben een aanzienlijk aantal maatregelen genomen met het oog op beter bestuur en openbaarheid. Deze opleiding, georganiseerd door Brulocalis op 31 mei, belichtte de meest recente evolutie in de regelgeving op het vlak van transparantie, in het bijzonder die in verband met de aangifte van mandaten, de cumul/decumul, het statuut van de mandataris, de deontologische verplichtingen van de verkozenen, het presentiegeld en de samenstelling van de gemeenteraad.

Deze vorming werd georganiseerd met de steun van Belfius en kon rekenen op een talrijke opkomst!

NIEUWE WEBSITE VAN UNIA TEN DIENSTE VAN DE GEMEENTEN

Nieuwe website van Unia ten dienste van de gemeenten

De nieuwe website www.unia.be, die op initiatief van het Interfederaal Gelijkekansencentrum Unia werd opgezet, ging midden mei online. We vinden er goede praktijkvoorbeelden van Belgische en Brusselse gemeenten op het vlak van gelijke kansen.

Enkel voorbeelden uit het Brussels Gewest:

- de wijkdienst voor justitie van Sint-Gillis
- cursus gebarentaal voor het gemeentepersoneel in Sint-Lambrechts-Woluwe
- diversiteitstraining in politiezone Brussel-Noord

Naast deze voorbeelden heeft Unia ook aanbevelingen opgesteld met praktisch en concreet advies voor lokale verkozenen.

Het doel van de website is om lokale politici te helpen rekening te houden met gelijke kansen, door projecten uit andere gemeenten te belichten die hun waarde reeds bewezen hebben. Gemeenten worden aangemoedigd om hun best practices door te sturen, ter verrijking van deze dynamische en interactieve website.

Unia zal overigens contact opnemen met de burgemeesters en schepenen van gelijke kansen om de site te verrijken met andere concrete voorbeelden.

> Hadrien Dasnoy, adviseur bij de Studiedienst van Brulocalis

GEMEENTERAADSVERKIEZINGEN 2018: REGELGEVING IVM VERKIEZINGSPROPAGANDA

Regelgeving

- Brussels Gemeentelijk Kieswetboek (BGKWB), Inforum 68994
- Nieuwe Gemeentewet, <http://brulocalis.org/nl/Publications/nieuwe-gemeentewet>
- Ordonnantie van 12 juli 2012 betreffende de controle van de mededelingen en de imagobevordering van de plaatselijke overheden tijdens de verkiezingsperiode, Inforum 266700
- Wet van 7 juli 1994 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van de provincieraden en de gemeenteraden en voor de rechtstreekse verkiezing van de raden voor maatschappelijk welzijn, Inforum 72079
- Politiebesluit van de minister-president van het Brussels Gewest (voorheen het decreet van de gouverneur van Brussel): vanaf mei beschikbaar op <https://verkiezingen2018.brussels>
- Algemeen politiereglement van elke gemeente (zie website van elke gemeente)
- Bijzonder reglement van elke gemeente met betrekking tot de voorwaarden van aanplakking op de verkiezingsborden en de verkiezingspubliciteit (zie website van elke gemeente)

1. MEDEDELINGEN VAN DE LOKALE BESTUREN TIJDENS DE SPERPERIODE

1. Volgens de ordonnantie van 12 juli 2012 is een politieke partij de "vereniging van natuurlijke personen, al dan niet met rechtspersoonlijkheid, die aan door de Grondwet bepaalde verkiezingen deelneemt en die kandidaten voordraagt voor de gemeenteraadsverkiezingen en die, binnen de perken van de Grondwet, de wet, het decreet en de ordonnantie, de totstandkoming van de volkswil beoogt te beïnvloeden op de wijze bepaald in haar statuten of haar programma". De definitie van een politieke partij omvat ook de organisaties, verenigingen, groeperingen en regionale entiteiten van een politieke partij, ongeacht hun rechtsvorm, die rechtstreeks met die partij verbonden zijn, nl. de studiediensten, wetenschappelijke organen, instituten voor politieke vorming, de instelling bedoeld in artikel 22 van de wet van 4 juli 1989 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezingen van de Kamers, de financiering en de open boekhouding van de politieke partijen; entiteiten die op het niveau van arrondissement en/of kiesdistricten zijn opgericht voor de verkiezingen van federale Kamers en Gemeenschaps- en Gewestparlementen; politieke groepen van de federale Kamers, Gemeenschaps- en Gewestparlementen en provincieraden, en in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk opgerichte instellingen, die van deze assemblees dotaties of subsidies ontvangen die zij aan politieke partijen of fracties toekennen.

In de periode die begint op de 95e dag voor de verkiezingen, d.w.z. 11 juli 2018, en eindigt op de verkiezingsdag, zijn de mededelingen van de lokale overheden niet vrij.

Tijdens deze periode, die wordt geregeld door de ordonnantie van 12 juli 2012 betreffende de controle van de mededelingen en de imagobevordering van de plaatselijke overheden tijdens de verkiezingsperiode, mogen de leden van het college van burgemeester en schepenen en de voorzitter van het OCMW geen enkele communicatie, informatiecampagne of evenement organiseren, die rechtstreeks of onrechtstreeks met openbare middelen worden gefinancierd en tot doel hebben het persoonlijk imago te bevorderen van één of meer leden van het college van burgemeesters en schepenen, de voorzitter van de OCMW-raad, hun politieke partij' of een groep kandidaten die op dezelfde lijst staan.

De begrippen communicatie, informatiecampagne en evenement moeten ruim worden geïnterpreteerd en omvatten in ieder geval:

- De vermelding van de naam van een kandidaat, met uitzondering van de titel van de functie, of het gebruik van zijn afbeelding in een communicatie- of informatiecampagne, ongeacht de vorm ervan, die op

niet-nominatieve wijze gericht is tot een zeer ruim publiek, wanneer de boodschap niet uitsluitend objectieve informatie betreft, maar de verwezenlijkingen en acties belicht van de betrokkene of andere mandatarissen van dezelfde politieke partij in het bestuur van de gemeente.

- Al dan niet wederkerende evenementen die georganiseerd worden op initiatief van één of meer leden van de lokale overheid, die tot gevolg hebben dat, met uitsluiting van de titel van de functie, de naam of de beeltenis van één of meer leden van de lokale overheid onder de aandacht wordt gebracht.
- De publicatie in het officiële gemeenteblad van meerdere artikels die betrekking hebben op of ondertekend zijn door eenzelfde lid van de lokale overheid of van meerdere foto's van de betrokkene per nummer.

In geval van een inbreuk op de communicatieregels tijdens de sperperiode kan de zaak worden doorverwezen naar het Controlecollege. Indien dat college oordeelt dat de communicatie, de informatiecampagne of het evenement tot doel heeft het persoonlijke imago van een lid van de plaatselijk bestuur te verbeteren, brengt het de kosten van deze communicatie ten laste van de verkiezingskosten van de betrokkene.

Een dergelijke sanctie kan dus een impact hebben op het bedrag van de verkiezingsuitgaven van een kandidaat en dus op de mogelijke oplegging van

Pinakes.be

Alle overheidscontacten op 1 plaats

Meer info ?

www.pinakes.be of info@pinakes.be

Wie is wie bij de overheid ?

Pinakes beschikt over een databank die u snel vooruit helpt, zowel bij toepassingen voor een uitgewerkt communicatieplan, als in een eenvoudige zoekocht naar een specifiek contact.

sancties aan die kandidaat in het kader van het toezicht op de verkiezingsuitgaven.

2. MEDEDELINGEN VAN LOKALE BESTUREN TE ALLEN TIJDE

Wij stippen aan dat artikel 112 *in fine* van de Nieuwe Gemeentewet sinds 2014 bepaalt dat, als de gemeente een fysieke of elektronische infokrant of nieuwsbrief verspreidt en dat de leden van het college van burgemeesters en schepenen de mogelijkheid hebben om er mededelingen te doen over de uitoefening van hun functie, in elk nummer van de krant of de nieuwsbrief een plaats moet worden voorbehouden zodat de democratische politieke lijsten of fracties van de oppositie ook hun standpunten kenbaar kunnen maken.

De praktische modaliteiten van de toepassing van dit mechanisme moeten worden vastgelegd in het huishoudelijk reglement van de gemeenteraad of in een specifiek gemeentelijk reglement en een commissie bestaande uit een vertegenwoordiger van elke democratische politieke fractie die in de gemeenteraad vertegenwoordigd is, moet bij de gemeenteraad een jaarverslag indienen over de naleving van deze bepaling (sinds 2016).

Deze bepaling, die op elk moment van toepassing is, kan uiteraard bijzonder gevoelig liggen in een verkiezingsperiode, en de toepassing ervan is cumulatief met die van de beschikkingen van de bovengenoemde ordonnantie van 12 juli 2012.

3. TOEZICHT OP DE VERKIEZINGSUITGAVEN

Wet van 7 juli 1994 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van de provincieraden en de gemeenteraden en voor de rechtstreekse verkiezing van de raden voor maatschappelijk welzijn legt aan de kandidaten voor de gemeenteraadsverkiezingen een kader op voor hun verkiezingsuitgaven.

Elke lijst die zich voor de gemeenteraadsverkiezingen verkiesbaar stelt, mag niet meer uitgeven dan een maximumbedrag dat via een verdeelsleutel als bedoeld in artikel 3 van de vermelde wet van 7 juli 1994 wordt vastgesteld. Het maximaal beschikbare bedrag is afhankelijk van het aantal kiezers op de kiezerslijst in elke gemeente en wordt uiterlijk 40 dagen voor de verkiezingen (d.w.z. uiterlijk op 4 september 2018) bekendgemaakt door de minister-president van het Brussels Gewest.

Worden als uitgaven voor verkiezingspropaganda beschouwd: alle uitgaven en financiële verbintenissen voor mondelinge, schriftelijke, auditieve en visuele boodschappen die erop gericht zijn het resultaat van een politieke partij en haar kandidaten gunstig te beïnvloeden en die verricht worden tijdens een periode van drie maanden voor de gemeenteraadsverkiezingen².

Een aantal **uitgaven worden echter uitdrukkelijk niet beschouwd als uitgaven voor verkiezingspropaganda**. Dit is het geval voor:

1. het verlenen van persoonlijke, onbezoldigde diensten en het gebruik van een persoonlijk voertuig;
2. de uitgaven in het kader van een normale partijwerking op nationaal of lokaal niveau, behalve indien ze kennelijk uitzonderlijk zijn;
3. de publicatie van redactionele artikels in een dagblad of tijdschrift, de uitzending over radio of televisie van programma's, zonder betaling, vergoeding of belofte van betaling of vergoeding, op voorwaarde dat die publicatie op dezelfde wijze en volgens dezelfde regels geschiedt als buiten de verkiezingsperiode;
4. de uitzending of reeks van uitzendingen over radio of televisie van verkiezingsprogramma's op voorwaarde dat vertegenwoordigers van de politieke partijen eraan kunnen deelnemen of dat het aantal en de duur ervan worden bepaald op grond van het aantal vertegenwoordigers van de politieke partijen in de wetgevende vergaderingen;

2. Uitgaven door derden ten behoeve van politieke partijen, lijsten of kandidaten gelden eveneens als verkiezingsuitgaven, tenzij deze laatste enerzijds onmiddellijk na de kennisgeving van de door de betrokken derde gevoerde campagne, hem bij een ter post aangetekend schrijven aanmanen deze campagne te staken; en anderzijds een afschrift van deze brief al dan niet met het schriftelijk akkoord van de derde tot staking, verzenden aan de voorzitters van de collegehoofdbureaus die dit stuk of deze stukken voegen bij de door de betrokken partijen of kandidaten ingediende aangiften van hun verkiezingsuitgaven en van de herkomst van de geldmiddelen.

5. de kostprijs van periodieke manifestaties, op voorwaarde dat ze niet uitsluitend voor verkiezingsdoeleinden worden georganiseerd en het geregelde en weerkerende manifestaties betreft die steeds op dezelfde wijze worden georganiseerd, behalve indien de uitgaven kennelijk uitzonderlijk zijn; een manifestatie is geregeld en weerkerend als ze de voorbije 2 jaar jaarlijks éénmaal heeft plaatsgehad, of éénmaal tweemaal heeft plaatsgehad in de 4 jaar voorafgaand aan de bedoelde periode;
6. de kostprijs van voor verkiezingsdoeleinden georganiseerde, niet-periodieke manifestaties waarvoor een deelnameprijs wordt aangerekend, voor zover de uitgaven worden gedekt door de inkomsten, met uitzondering van deze uit sponsoring, en het geen uitgaven voor reclame en uitnodigingen betreft; indien de inkomsten de uitgaven niet dekken, moet het verschil als een verkiezingsuitgave worden aangerekend;
7. de uitgaven voor de aanmaak en het beheer van internettoepassingen, op voorwaarde dat die op dezelfde wijze en volgens dezelfde regels geschieden als buiten de referentieperiode.
8. Indien het maximumbedrag van de toegestane verkiezingskosten wordt overschreden, kan het rechtcollege waar de zaak aanhangig werd gemaakt, sancties opleggen aan de overtreders, gaande van een gewone aanmaning tot de schorsing of zelfs de ontneming van hun mandaat.

4. VERBODEN VERKIEZINGSPROPAGANDA

In de drie maanden voorafgaand aan de verkiezingen is het gebruik van een reeks reclame-instrumenten ten strengste verboden door de voormelde wet van 7 juli 1994.

Voor politieke partijen, lijsten, kandidaten en derden die aan verkiezingspropaganda willen doen, is het volgende dus ten strengste verboden:

- geschenken en gadgets verkopen of uitdelen³ ;
- telefonisch commerciële campagnes⁴ organiseren ;
- reclamespots uitzenden op radio, televisie en in bioscopen.

5. AANPLAKKING IN HET KADER VAN VERKIEZINGEN

Verkiezingsborden zijn een essentieel onderdeel van een verkiezingscampagne. Ook deze aanplakking is aan strenge regels onderworpen.

A. Algemene regels

In de eerste plaats verbiedt de wet van 7 juli 1994 politieke partijen, lijsten, kandidaten en derden die verkiezingspropaganda willen voeren voor die laatste, gedurende de drie maanden vóór de verkiezingen gebruik te maken van commerciële borden of affiches van welke omvang dan ook. Het gebruik van niet-commerciële borden of affiches is wel toegestaan, maar die mogen niet groter zijn dan 4 m².

B. Verkiezingsaffiches in de openbare ruimte

In het algemeen voorziet het algemeen politiereglement van elke gemeente in een verbod op het aanbrengen, laten aanbrengen of plakken van affiches, folders, stickers, brochures of richtingsaanwijzers op enige plaats in de openbare ruimte of in de open lucht die zichtbaar is vanuit de openbare ruimte, zonder de toestemming van de bevoegde autoriteit en de eigenaar van de gebouwen, of zonder te voldoen aan de voorwaarden die door de bevoegde autoriteit werden vastgelegd.

Gemeenten staan echter bij wijze van uitzondering toe dat politieke partijen, lijsten en kandidaten in verkiezingstijd hun affiches plaatsen **op openbare aanplakingsborden die speciaal tijdens die periode ter beschikking worden gesteld en waarop elke lijst over een voorbehouden ruimte beschikt waarboven het nummer van de lijst vermeld is.**

De beperkingen van dergelijke aanplakking kunnen in een bijzonder gemeentereglement worden vastgelegd.

In dat reglement kan worden bepaald dat elke lijst met vertegenwoordigers in de gemeenteraad evenveel ruimte krijgt op de borden die de gemeente plaatst of ter beschikking stelt om affiches aan te brengen. Een of meer andere borden of zones worden voorbehouden voor lijsten die niet in de gemeenteraad vertegenwoordigd zijn, volgens een verdeelsleutel die de gemeentelijke overheid bepaalt en die kan variëren naar gelang van de lokale eigenheid, waarbij aan alle betrokkenen een redelijke plaats wordt gegarandeerd.

Het reglement kan ook stipuleren dat affiches niet worden aanvaard indien ze in strijd zijn met de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, of de wet van 23 maart 1995 tot bestraffing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de Tweede Wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd.

Het reglement kan ook de aanplakking organiseren. Dat kan bijvoorbeeld soms enkel door gemeentepersoneel. Elke lijst kan dan via een gemachtigde vertegenwoordiger de affiches leveren en de gewenste schikking beschrijven. Elke lijst kan om een nieuwe aanplakking vragen, bv. één

3. Een drankje dat wordt aangeboden naar aanleiding van een zuiver privévergadering is geen probleem. Zodra het evenement echter openbaar wordt, worden alle uitgaven wel als verkiezingsuitgaven beschouwd.

4. Anderzijds kan de kandidaat en zijn of haar vrijwilligerscampagneteam op zuiver vrijwillige basis een telefonische verkiezingscampagne organiseren.

keer per week, ter vervanging van beschadigde of gescheurde affiches, of op gemotiveerd verzoek van de vertegenwoordiger van de lijst. Ten slotte kan er ook een voorziening geplaatst worden ter voorkoming van overplakking.

Aangezien bordes voor verkiezingsaffiches worden gelijkgesteld met stadsmeubilair, kan elke beschadiging ervan sancties teweegbrengen die zijn ingeschreven in het algemeen politiereglement van de gemeente, onverminderd de toepassing van de bepalingen van het Strafwetboek en elke andere regelgeving. Het reglement kan de schending van de bepalingen tevens bestraffen met gemeentelijke administratieve sancties.

Tot slot zou het reglement kunnen voorzien in een delegatie aan het college van burgemeester en schepenen voor de vastlegging van de praktische modaliteiten voor de aanplakking van affiches, die kunnen variëren van verkiezing tot verkiezing: het exacte aantal ter beschikking gestelde bordes, hun plaats en grootte, de uiterste datum en plaats voor het indienen en aanplakken van affiches, de concrete verdeling, ...

De genoemde bepalingen dienen slechts als voorbeeld. Het staat iedere gemeente vrij al dan niet een dergelijke reglement vast te stellen en daarin de bepalingen op te nemen die zij noodzakelijk acht en die aangepast zijn aan haar eigen situatie. In dat verband dient te worden opgemerkt dat het de taak van elke gemeente is om in het kader van haar politiebevoegdheden te oordelen of bepaalde verkiezingspraktijken in een bepaalde periode verboden of beperkt moeten worden, rekening houdend met de noodzakelijke vrijheid van meningsuiting van elk individu in politieke aangelegenheden.

Ten slotte is het gebruikelijk dat de gouverneur van Brussel (wiens bevoegdheden werden overgenomen door de minister-president van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest) een algemeen politiebepaling uitvaardigt ter aanvulling van de door de gemeenten genomen maatregelen.

Dat besluit, dat ongeveer drie maanden voor de verkiezingen wordt genomen, verbiedt het aanbrengen van alle soorten opschriften, affiches en

flyers, alsook het vervoer van deze voorwerpen voor verkiezingsdoeleinden tijdens de nacht (tussen 22 en 7 uur) tot op de dag van de verkiezingen en op de dag zelf van de verkiezingen, hetzij in de openbare ruimte, hetzij in de privésfeer.

Gemeenten kunnen, op voorwaarde dat zij hun optreden motiveren, strengere verbodsbepalingen opleggen uit hoofde van hun politiebevoegdheid, afhankelijk van de specifieke omstandigheden van elk van hen, en met inachtneming van de noodzakelijke evenredigheid in de beperking van de vrijheid van meningsuiting in verkiezingsaangelegenheden.

C. Aanplakking van verkiezingsaffiches in privéruimten

Met betrekking tot het plaatsen van verkiezingsaffiches in privéruimten is **ieder individu in principe vrij om zijn politieke mening te uiten door affiches met verkiezingspropaganda te plaatsen**. De overheid is als zodanig niet bevoegd om die vrijheid in te perken.

De gemeenten zouden echter indirect kunnen optreden door de uitoefening van hun algemene politiebevoegdheid zoals bedoeld in artikel 135, §2 van de Nieuwe Gemeentewet. De politiebevoegdheid maakt het in principe mogelijk om de politie in de openbare ruimte te reguleren, maar kan zich ook uitstrekken tot de risico's die bestaande situaties in de privéruimte kunnen teweegbrengen voor de materiële openbare orde in de publieke ruimte.

Het is dus aan de gemeenten om elke beperking van de aanplakking van verkiezingsaffiches op privéplaatsen te rechtvaardigen door aan te tonen dat de aanplakking van verkiezingsaffiches op die plaatsen een verstoring van de materiële openbare orde in de publieke ruimte kan veroorzaken.

In de praktijk lijkt het moeilijk om een dergelijk risico van verstoring van de materiële openbare orde aan te tonen en bij de afweging van de te dienen belangen weegt de politieke vrijheid van de burgers zo zwaar door dat het bijna onmogelijk lijkt om een beperking van de

aanplakking van verkiezingsaffiches in de privé sfeer te rechtvaardigen, behalve in uitzonderlijke omstandigheden.

Toen de Raad van State zich diende uit te spreken over een politiereglement dat de aanplakking van verkiezingsaffiches alleen op balkons verbod, stelde deze dat de verplichtingen of verbodsbepalingen die uitgevaardigd worden, moeten berusten op motieven bedoeld bij artikel 135, § 2 NGW; dat deze vereiste bijzonder strikt moet worden opgevat wanneer de autoriteit optreedt om de vrijheid van uiting van politieke overtuigingen en voorkeuren in een verkiezingsperiode te beperken, op een wijze die bepaalde kandidaten kan benadelen; dat noch de mogelijke schending van de openbare netheid, noch het risico op meningsverschillen, groter zijn voor deze wijze van verkiezingspropaganda dan voor andere; dat het algemene verbod op de aanplakking van verkiezingsaffiches op balkons niet in verhouding staat tot het risico op ongevallen veroorzaakt door slecht bevestigde borden, aangezien [...] het algemene politiereglement in artikel 27 beperkt is tot een verbod op het aanbrengen van affiches op elke plaats in de openbare ruimte zonder toestemming van de bevoegde autoriteit of de eigenaar van de ruimte; dat de tweede voorwaarde van dat artikel in feite bepaalt dat de eigenaar van een privéruimte (bv. een gebouw met balkon) er affiches mag (laten) aanbrengen zonder dat de tegenpartij van mening is dat deze praktisch gevaarlijk is buiten de verkiezingscampagneperiode; dat uit deze overwegingen op het eerste gezicht blijkt dat het verbod bedoeld in artikel 2, 2e lid, van de betwiste tekst niet gebaseerd is op redenen van materiële openbare orde die voldoende zijn om het wettelijk geoorloofd te verklaren [...]” (R.v.S. (15e Kamer kortgeding), 11-4-2014, nr 227.104, Vanhamme & co).

6. PAMFLETEN EN GEMOTORISEERDE KARAVAANS

De verspreiding van pamfletten wordt geregeld bij politiebepaling van de Brusselse minister-president, evenals de organisatie van gemotoriseerde karavaans.

Het politiebepaling van de minister-president voorziet dus enerzijds in een verbod op het nachtelijk vervoer van verkiezingsdrukwerk, elke dag vanaf de uitvaardiging van het besluit tot de dag van de verkiezingen zelf.

Anderzijds is de verdeling van flyers, foto's of verkiezingsmateriaal volledig verboden vanaf de dag voor de verkiezingen om 22 uur tot 16 uur op de dag van de verkiezingen. Onder dezelfde voorwaarden is de aanwezigheid van vaste of mobiele borden, borden die in of op voertuigen zijn aangebracht of elke andere vorm van visueel verkiezingsdrukwerk verboden in het publieke domein, ook op de wegen van het Brussels Gewest.

Gemotoriseerde karavaans zijn ook verboden 's nachts, elke dag vanaf de uitvaardiging van het

besluit tot de dag van de verkiezingen, en op de dag van de verkiezingen tot 16 uur. In diezelfde periode zijn ze toegestaan overdag, behalve op de dag van de verkiezingen, op voorwaarde dat de organisator het gemeentebestuur verwittigt van de gemeenten die bezocht worden. Het begin en het einde van elke karavaan moeten duidelijk op het eerste en laatste voertuig aangegeven worden. Ten slotte mag de samenstelling en de lengte van elke gemotoriseerde karavaan geen verstoring van de openbare orde, veiligheid of rust, en geen verstoring van het verkeer veroorzaken.

Tot slot dient eraan herinnerd te worden dat het steeds toegelaten is dat gemeenten handelen op basis van hun politiebevoegdheid, bv. voor het reguleren van het verkeer, het stoppen of het parkeren van voertuigen die verkiezingsreclame dragen, of het verspreiden van affiches, flyers, foto's of ander drukwerk. Het gebruik van deze politiebevoegdheid moet uiteraard in verhouding staan tot de specifieke situatie van de gemeente en de noodzakelijke vrijheid van politieke expressie.

7. BESCHERMING VAN DE PRIVACY

Politieke partijen en lijsten die aan de verkiezingen deelnemen, willen misschien informatie verzamelen over de kiezers die ze willen trachten te overtuigen. Het is echter aan hen om aandacht te besteden aan het soort gegevens dat zij opvragen en verwerken.

Artikel 4 van het Brussels Gemeentelijk Kieswetboek staat de afgifte toe van afschriften van de kiezerslijst - gebaseerd op het gemeentelijke bevolkingsregister - aan door hun politieke partij gemandateerde personen die erom vragen per aangetekende brief gericht aan de burgemeester, onder bepaalde voorwaarden, en zodra de kiezerslijst is opgesteld, nl. vanaf 1 augustus.

Hetzelfde recht wordt toegekend aan de kandidaten die op een voordrachtformulier staan en die daarom verzoeken, onder soortgelijke voorwaarden.

Kopieën van de kiezerslijst mogen slechts worden gebruikt voor verkiezingsdoeleinden, op straffe van strafrechtelijke sancties op grond van artikel 197bis van het Kieswetboek. Zij mogen uiteraard niet aan derden worden meegedeeld.

Het is daarentegen niet mogelijk gegevens uit het rijksregister te gebruiken of te raadplegen, gegevens uit de personeelsdossiers van een overheidsdienst op te vragen of de lijst te raadplegen van personen die OCMW-bijstand genieten.

> Info

Dit artikel zal aangevuld worden naar gelang van de vragen die onze leden stellen en die uitdieping vergen. U kan de geactualiseerde versie van dit artikel steeds raadplegen op www.brulocalis.brussels > Documenten

BENOR

TROUW AAN KWALITEIT
LA QUALITÉ EN CONFIANCE

Vereniging voor het beheer van het merk BENOR
Association pour la gestion de la marque BENOR
rue du Lombardstraat 42 - 1000 Bruxelles/Brussel
T 02 511 65 95 - F 02 514 18 75
info@benor.be - www.benor.be

ENERGIE-EFFICIËNTE GEBOUWEN VOOR LOKALE BESTUREN: EEN WARE UITDAGING

Op basis van de huidige jaarlijkse renovatiegraad van 1% in Europa, zou er bijna een eeuw nodig zijn vooraleer alle gebouwen voldoen aan de huidige normen voor de koolstofuitstoot. De energie-efficiëntie van gebouwen verbeteren is dus zeker een prioriteit voor het energiebeheer op lokaal vlak.

EEN DOORGAANS VEROUDERD GEBOUWENPARK

Volgens de balansen 2016 beschikken lokale besturen, meer specifiek onze steden en gemeenten, over een gebouwenpatrimonium met een waarde van 12 miljard euro, dat is 25% van hun balanstotaal.

	in mio EUR	in %
Administratieve gebouwen	2 184,9	18,2%
Schoolgebouwen	2 610,8	21,7%
Gebouwen voor eredienst, cultuur, sport	4 596,6	38,2%
Overige gebouwen	2 631,6	21,9%
Totaal voor de gebouwen	12 023,9	100,0%

Bron: Belfius – eigen berekeningen op basis van de gemeentebalansen 2016

Europese instanties stellen dat **ongeveer 75% van het vastgoedbestand niet energie-efficiënt¹ is**. In Wallonië dateren 64% van de overheidsgebouwen en 74% van de schoolgebouwen van vóór 1945. In Vlaanderen dateert 23% van de overheidsgebouwen van vóór 1930 en werd 40% gebouwd of gerenoveerd tussen 1930 en 1975. (De cijfers hierover zijn evenwel eerder fragmentair en moeilijk vergelijkbaar tussen de regio's van het land.)

ENERGIE-EFFICIËNTE GEBOUWEN VOOR LOKALE BESTUREN: ZOWEL EEN NOODZAAK ALS EEN OPPORTUNITEIT

Lokale besturen zijn essentiële schakels bij de realisatie van een transitiebeleid rond energie. **Nu al spelen ze een bepalende rol met concrete acties:**

- als beheerder van gebouwen, openbare voorzieningen en voertuigen
- als overheid dicht bij de burger, die gezinnen en ondernemingen wil bewustmaken van het belang van rationeel energiegebruik
- als verantwoordelijk beleidsniveau voor ruimtelijke ordening en stedenbouw

1. Richtlijn 2012/27/EU: gebouwen die 40% van alle energie verbruiken, vormen het grootste potentieel voor energiebesparingen.

Naast het milieuaspect biedt energie-efficiëntie ook een heel gunstige **budgettaire en economische dimensie**.

WERKINGSUITGAVEN VOOR DE GEBOUWEN

Volgens onze schattingen op basis van de rekeningen 2016 van de lokale besturen (gemeenten, OCMW's en provincies) bedragen de uitgaven voor de werking van gebouwen 925,7 miljoen euro of **83,1 euro per inwoner**. Hoewel het relatieve belang van de werkingsuitgaven verschilt naar gelang van de gemeentevomvang en het sociaal-economische type, zien we dat **de werkingsuitgaven voor de gemeentegebouwen in verhouding toenemen met de grootte van de gemeenten** (in euro per inwoner en in procent van de totale werkingsuitgaven).

Bij de uitgaven die gemeenten besteden aan de werking van de gebouwen, nemen de verschillende energie-uitgaven samen 45% voor hun rekening. De andere 55% uitgaven voor gebouwen gaan naar kosten voor onderhoud, schoonmaak, verzekering en huur.

EEN MEER GLOBALE INTEGRATIE IN EEN 'SMART STRATEGIE'

Het uitwerken van een **energie-efficiënt beleid voor gebouwen omvat idealiter een globale vastgoedstrategie van de gemeente met haar geconsolideerde entiteiten** (OCMW, politiezone, gemeentebedrijven, ...). In dit beleid zitten **ook andere lokale beleidslijnen** verweven zoals mobiliteit, dienstverlening aan de bevolking en veiligheid en komen **digitale technieken voor een 'slim' beheer** aan bod.

De toestand van gebouwen van lokale besturen is erg verscheiden (ouderdom, omvang, soort verwarming, isolatie, bestemming, ...). Een **inschatting maken van de aanvankelijke energiesituatie vormt een eerste noodzakelijke stap om een raming te maken van de potentieel haalbare energiebesparing**. Dit helpt bovendien om concrete ingrepen volgens noodzaak op te lijsten. Diverse instrumenten zijn hiervoor

beschikbaar om een nauwkeurige diagnose te stellen.

De energieprestatie verbeteren van een nieuw opgetrokken gebouw houdt natuurlijk niet hetzelfde in als bij de renovatie van een bestaand gebouw. Lokale besturen die over een uitgebreid gebouwenpatrimonium beschikken, krijgen vaker te kampen met opwaardering van hun oude gebouwen. Een energieaudit uitvoeren in het verlengde van het energiekadaster en de energieboekhouding is hiervoor sterk aanbevolen om een beslissing te kunnen nemen.

Digitale technieken of instrumenten rond slim energieverbruik zorgen voor een groter hefboomeffect. Men kan bijvoorbeeld het energieverbruik aanpassen aan de reële behoeften van het gebouw zoals de openingsuren voor het publiek, de piekmomenten (tijdens de dag of seizoensgebonden), of de vraag of het gebouw volledig of slechts gedeeltelijk wordt gebruikt.

BUDGETTERING EN BESCHIKBARE FINANCIERING

Naast zelffinanciering en klassieke financiering bestaan er verder nog diverse **subsidieprogramma's voor lokale besturen, maar ook alternatieve financieringsformules die specifiek gericht zijn op investeringen in energie-efficiëntie van gebouwen.** Investeringen voor energie-efficiëntie zijn bijzonder goed geschikt voor de zogenaamde formules met een 'derde

investeerder'. Het gaat om een vennootschap (ESCO – Energy Service Company) die de kosten voor de energiebesparende investeringen voor haar rekening neemt in de plaats van de lokale besturen. De investeringen worden terugbetaald met de besparingen. Na doorgaans 5 tot 7 jaar is de investering terugbetaald en zijn de besparingen rechtstreeks ten voordele van het bestuur.

Het engagement van een dienstverstrekkers om besparingsdoelen te halen onder de vorm van een Energieprestatiecontract (EPC) is een heel praktische oplossing voor lokale besturen, met als extra voordeel: men doet een beroep op externe expertise en tegelijkertijd beperkt men het aanvankelijke investeringsbedrag. In haar recente richtlijn over de boekhoudkundige verwerking van EPC-contracten in overheidsrekeningen biedt Eurostat openbare besturen heel wat meer mogelijkheden om gebruik te maken van dergelijke contracten.

> Meer info over de subsidies

http://www.avcb-vsgeb.be/nl/subsidies.html?sub_id=917

> Laure Persyn, medewerkster cel vrijwillige terugkeer Fedasil

VRIJWILLIGE TERUGKEER ALS TOEKOMSTPERSPECTIEF

Fedasil is het bevoegde Agentschap voor de organisatie van vrijwillige terugkeer van migranten vanuit België. In de voorbije tien jaar bouwde Fedasil, samen met IOM (de Internationale Organisatie voor Migratie) en Caritas International, een sociaal onderbouwd programma uit waarin professionele begeleiding op maat centraal staat. Het programma wordt door de Europese Unie gefinancierd, via het Fonds voor Asiel, Migratie en Integratie AMIF.

WAT WIL DAT ZEGGEN, VRIJWILLIGE TERUGKEER?

Vrijwillige terugkeer biedt ondersteuning aan de persoon die wenst terug te keren naar zijn/haar herkomstland maar daar zelf niet toe in staat is. Terugkeren is immers niet altijd vanzelfsprekend en kan heel wat uitdagingen met zich meebrengen (administratief, psychologisch, economisch, ...). Het programma biedt daar oplossingen voor aan.

Vrijwillige terugkeer is een **sociaal programma dat enkel op vrijwillige basis opereert**. Dat wil zeggen dat de migrant een vrije, individuele en correct geïnformeerde keuze maakt. Een terugkeer kan op elk moment worden geannuleerd. De Dienst Vreemdelingenzaken wordt daar tijdens de terugkeerprocedure niet over geïnformeerd, noch worden de autoriteiten in het herkomstland op de hoogte gesteld van de geplande terugkeer. De migrant mag op een privéadres verblijven in afwachting van een terugkeer of kan opvang krijgen in een opvangcentrum van Fedasil.

WIE KOMT IN AANMERKING?

Het programma richt zich tot alle personen zonder geldige verblijfsdocumenten: asielzoekers in procedure, uitgeprocedeerde asielzoekers of migranten die nooit een procedure zijn gestart. De steun is mogelijk voor personen afkomstig uit visumplichtige landen, niet EU-landen en de 15 jongste lidstaten van de EU. Om misbruik tegen te gaan kan een persoon slechts éénmaal in vijf jaar aanspraak maken op een ondersteunde terugkeer.

fedasil
 FEDERAAL AGENTSCHAP VOOR
 DE OPVANG VAN ASIELZOEKERS

WAAR KAN DE MIGRANT TERECHT VOOR INFORMATIE EN BEGELEIDING?

Fedasil heeft loketten in Antwerpen, Brussel, Charleroi, Gent en Luik die laagdrempelige eerstelijnsdiensten bieden aan de migrant en als expertisecentra over vrijwillige terugkeer fungeren. Ook de terugkeerpartners bieden een netwerk aan eerstelijnsdiensten aan waar de migrant terecht kan voor informatie. Zo leveren ze vrijblijvende info op maat, aangepast aan de individuele situatie en de mogelijke kwetsbaarheden van de betrokken persoon. De medewerkers letten ervoor op om geen verkeerde verwachtingen te creëren.

Het terugkeerloket van Brussel bevindt zich op de Antwerpsesteenweg 57, vlakbij het Noordstation en is geopend op werkdagen: voormiddag permanentie en namiddag op afspraak. Ook bij volgende Brusselse terugkeerpartners kan men terecht: Brabantia, Protestants Sociaal Centrum, Solidarité Socialiste (SeSo) en Association Européenne Russophone.

TOT WELKE STEUN HEEFT DE MIGRANT TOEGANG?

De steun bestaat uit een cash premie bij vertrek en uit materiële ondersteuning in het land van herkomst. Die laatste kan vele vormen aannemen en hangt af van de noden van de persoon en de socio-economische situatie in het herkomstland. Zo kan de migrant beslissen om een micro-business op te starten, een opleiding te volgen, zich in te schrijven voor een programma "job placement" van de partner, zijn budget te spenderen aan de huur van een pand of aan renovatiewerken aan zijn huis. Er bestaat aanvullende steun voor medische zorgen en voor gezinnen met kinderen.

Programma's op maat komen tegemoet aan de specifieke noden van niet-begeleide minderjarigen, slachtoffers van mensenhandel en mensen met een complexe medische problematiek. Enkel Fedasil, Caritas en IOM kunnen beslissen om zulke ondersteuning toe te kennen en dit wordt geval per geval bekeken.

HOE GEBEURT DE BEGELEIDING VOOR HET VERTREK?

Er wordt een administratief dossier geopend. Als de migrant dakloos is, kan hij een plaats krijgen in een opvangcentrum van Fedasil. Samen met de migrant wordt besproken hoe de nodige reisdocumenten verzameld worden. De onkosten van de reisdocumenten worden bij vertrek op de luchthaven geldelijk vergoed.

De terugkeerbegeleider brengt de behoeften van de persoon in kaart (bv. vertaling van schoolattesten, medisch attest, ...) Als de persoon recht heeft op re-integratiesteun, bespreekt hij deze plannen in detail met IOM en Caritas International. Skype-sessies kunnen ook georganiseerd worden tussen de migrant en de partner in het land van herkomst. Het re-integratieplan is flexibel en kan na aankomst herzien worden.

HOE VERLOOPT DE REIS?

IOM organiseert de reis naar het land van herkomst. Het transport gebeurt per vliegtuig of met de bus en de reis verloopt hetzelfde als voor gewone reizigers. IOM staat in voor eventuele begeleiding tijdens het traject, zoals hulp bij de check-in, de transit, het opwachten in de luchthaven van aankomst, ... Wanneer een persoon om medische redenen niet alleen kan reizen, is een sociale of medische escorte mogelijk.

WELKE STEUN KRIJGT DE MIGRANT IN HET LAND VAN HERKOMST?

De re-integratiesteun wordt voorzien door de lokale afdeling van IOM of door een NGO waarmee Fedasil via Caritas International een bilateraal akkoord heeft. De partners leggen verschillende accenten in hun begeleiding, waardoor die kan gaan van

psychosociale ondersteuning tot hulp bij het zoeken van werk of jobtraining. De steun geldt voor een termijn van zes maanden en kan in uitzonderlijke situaties tot één jaar worden verlengd.

Feedback over terugkeerders is beschikbaar via Caritas en IOM. Tijdens observatiemissies bezoekt Fedasil personen die terugkeerden om het programma en de diensten van de lokale partners te evalueren.

INFORMEREN

Naast het operationele netwerk heeft Fedasil ook een nationaal informatienetwerk uitgebouwd. Dat netwerk van partners, CONEX genaamd, heeft als doel om mensen zonder verblijfsperspectieven te informeren over de optie vrijwillige terugkeer. Daartoe sloot Fedasil partnerschappen met lokale besturen zoals de steden Gent, Oostende, Aalst en Antwerpen, maar ook met organisaties zoals Stichting Barka, CAW Brussel, API Charleroi en Adviescentrum Migratie. Zij informeren hun doelgroep over het programma en geven feedback over evoluties op het terrein of hiaten in het programma, zodat Fedasil hierop kan inspelen.

PARTNERS IN BRUSSEL

In Brussel werkt Fedasil samen met twee partners: Centrum Algemeen Welzijn (CAW) en Barka.

Het CAW plaatst het onderwerp vrijwillige terugkeer binnen het bredere kader van toekomstoriëntering. Het legt de nadruk op psychosociale begeleiding van kwetsbare personen en terugkeerbegeleiding van gezinnen met kinderen. Hoewel dit partnerschap in een prille fase zit, werd tijdens de winteropvang in Haren, waar CAW de psychosociale begeleiding doet, wel al samengewerkt met het terugkeerloket en met Barka.

Barka richt zich op Poolse burgers en andere Oost-Europeanen die langdurig dakloos zijn en vaak met een verslaving of medische problemen kampen. Een Barka-lid dat zelf dakloosheid, alcoholverslaving en tal van andere moeilijkheden overwon, geniet meer geloofwaardigheid bij de doelgroep. Via deze ervaringsexperten probeert Barka mensen te motiveren om hun situatie te veranderen en daarbij stellen ze terugkeer als een optie voor. Zij werken samen met andere Brusselse organisaties, zoals Diogenes en Samusocial. Wanneer iemand beslist om naar Polen terug te keren, voorziet Barka medische opvolging en onderdak (zonder eindtermijn) in een van hun "communities" ter plaatse. Voor andere Oost-Europese landen werken zij samen met lokale partners.

Fedasil trekt ook zelf de baan op om infosessies te geven aan lokale instanties en sociale organisaties en heeft een netwerk aan relaties opgebouwd met opvangtehuizen, inloopcentra, medische hulpverleners, ... Fedasil organiseert vormingen en workshops voor sociaal werkers om het onderwerp vrijwillige terugkeer bespreekbaar te maken en inzicht te verwerven in de processen die met dit gevoelige onderwerp gepaard gaan.

Dit jaar wordt ook een eerste ontmoetingsdag over vrijwillige terugkeer georganiseerd in Brussel, waarop verschillende organisaties de kans krijgen om goede praktijken uit te wisselen, workshops te volgen en de werking van de partners te leren kennen.

HET VERHAAL VAN IGOR, TERUGGEKEERD NAAR OEKRAÏNE

Het verhaal van Igor illustreert waarom dit soort samenwerkingen in het belang zijn van de migrant. De terugkeerbegeleiders van Antwerpen ontmoetten Igor tijdens hun permanentie in de winteropvang, waar de sociale begeleiding zich zorgen maakte over Igors toekomst. Hij leed aan dementie en sprak enkel Russisch, waardoor communicatie moeilijk was.

Een Russischspreekende medewerker van Caritas werd erbij gehaald en kwam te weten dat Igor uit Oekraïne afkomstig was. Met de hulp van een lokale partner verspreidde Caritas zijn signalement via lokale media in Oekraïne. Dit signalement werd opgepikt door Igors familie, zijn vrouw en zoon, die hun vermiste familielid zo snel mogelijk terug thuis wilden krijgen. Omdat Igor niet in staat was zelfstandig het vliegtuig te nemen, heeft Caritas hem begeleid. Na een emotioneel weerzien met zijn echtgenote, zoon en broer op de luchthaven, werd dit gezinsportret door de partner gemaakt enkele weken na aankomst.

WEBSITE & BROCHURES

Om de toegang tot het programma te vereenvoudigen voorziet Fedasil in een waaier aan communicatiemiddelen gericht aan sociale organisaties of rechtstreeks aan de migrant.

De website

www.vrijwilligeterugkeer.be biedt info in 12 talen. Men kan er getuigenissen lezen van terugkeerders en er de contactgegevens van de Fedasil terugkeerloketten en terugkeerpartners vinden.

Verder levert Fedasil op vraag brochures over het programma, posters met terugkeerverhalen, invulboekjes om kinderen en hun ouders voor te bereiden op de terugkeer, ...

Het gratis nummer 0800 327 45 is bereikbaar op werkdagen voor alle vragen van sociale organisaties of migranten.

> Igor keerde terug naar zijn familie in Oekraïne

THEORETISCH RIJBEWIJS IN HET BRUSSELS GEWEST: NIEUWE REGELS VAN TOEPASSING SINDS 30 APRIL

Bijzondere aandacht voor optimale opleiding in stedelijke context

Sinds de zesde staatshervorming zijn de Gewesten bevoegd voor de verkeersveiligheid en in het bijzonder voor de aspecten die verband houden met het behalen van het rijbewijs (categorie B). Op initiatief van staatssecretaris van Verkeer Bianca Debaets heeft de Brusselse regering enkele weken geleden een voorontwerp van besluit goedgekeurd tot wijziging van de regels met betrekking tot het theoretisch rijexamen. **Om te slagen mogen kandidaten niet meer dan één zware fout begaan en moeten zij minstens 41/50 halen.**

De wijzigingen treden in werking op 30 april 2018, terwijl de wijzigingen voor het praktijkexamen pas van kracht worden vanaf 1 november.

Mevrouw de staatssecretaris, kunt u de grote lijnen schetsen van de hervorming die op 30 april in werking trad?

“De belangrijkste nieuwigheid voor het theoretische examen heeft betrekking op het puntensysteem. Er zullen nog steeds 50 vragen gesteld worden en om te slagen moet men 41/50 behalen, maar een

zware fout betekent automatisch een verlies van 5 punten, terwijl een lichte fout slechts 1 verloren punt betekent. Een kandidaat die twee zware fouten begaat, is dus niet geslaagd. Een soortgelijk systeem is van toepassing in Vlaanderen en Wallonië. Voor kandidaten in het Brussels Gewest is het uiteraard mogelijk om het theorie-examen in het Nederlands of het Frans af te leggen. Het kan zelfs ook in het Engels en het Duits, met de bijstand van een tolk. Wie na twee pogingen nog niet slaagt, moet eerst een les gaan volgen in een rijsschool voordat het examen nogmaals afgelegd mag worden.”

Voortaan is het dus moeilijker om het theoretisch rijbewijs te behalen, aangezien “2 zware fouten = niet geslaagd”?

“Het is van essentieel belang dat we beter opgeleide chauffeurs op onze wegen hebben die meer vertrouwd zijn met het verkeersreglement. Vandaar het belang van een streng puntensysteem. Dat geldt des te meer in de stad, waar er heel veel en sterk

> Een score van minimum 41/50 is vereist om te slagen voor het theoretisch examen

verschillende problemen zijn. Een realiteit die ons er ook toe heeft aangezet om de risicoperceptietest in te voeren vóór het praktijkexamen. Bij die test zit de kandidaat achter een computerscherm waarop verscheidene op de weg gefilmde situaties verschijnen. Op die manier kan aan de hand van de antwoorden op enkele vragen gedetecteerd

worden of de toekomstige bestuurder voldoende gewapend is om de verschillende obstakels of andere weggebruikers op te merken die overal en op elk moment kunnen opduiken. Enkel als die test positief is, kan de kandidaat aan het praktische examen beginnen.”

NIEUW RIJBEWIJSEXAMEN AUTO (CAT.B) IN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

2 EXAMENCENTRA

30.04
2018

THEORIE-EXAMEN

50 vragen
Minimum te behalen 41/50
-5 punten voor een ZWARE OVERTREDING
-1 punt voor een lichte fout

EHBO-OPLEIDING

Eerste hulp bij verkeersongevallen

01.11
2018

RIJOPLEIDING

4 MOGELIJKE TRAJECTEN

Stage min. 9 maanden*

- met begeleider
- geen rijlessen

Stage min. 6 maanden*

- met begeleider
- 14 uur rijlessen

Stage min. 3 maanden*

- zonder begeleider
- 20 uur rijlessen

Geen stage

- zonder begeleider
- 30 uur rijlessen

Toegangsvoorwaarden tot het praktijkexamen:

- slagen voor het theorie-examen in Brussel
- de EHBO-opleiding volgen in Brussel

* max. 18 maanden

THEORIE- EN PRAKTIJKEXAMEN 4 TALEN

PRAKTIJKEXAMEN

verplicht slagen op voorafgaande test

Risicoperceptietest:
potentiële gevaren kunnen waarnemen

bijkomend evaluatiecriterium
Zelfstandig rijden:
aangegeven bestemming bereiken
zonder aanwijzingen van de examinerator

 BRUSSEL MOBILITEIT
GEWESTELIJKE OVERHEIDSDIENST BRUSSEL

 G O C A
www.goca.be

De veranderingen treden pas vanaf 1 november in werking, maar kunt u ons reeds iets meer vertellen over de praktijkexamen?

“Voor het vervolg van de opleiding en de voorbereiding op het praktijkexamen krijgen de kandidaten de keuze tussen vier praktische opleidingstrajecten in plaats van twee in het huidige systeem. Laten we eerst de twee nieuwe trajecten bekijken:

Het eerste vormt een mix van het vrije traject en dat met rijsschool. De kandidaten kunnen vanaf de leeftijd van 17 jaar beginnen met rijles met de rijsschool (14 uur) met minstens 6 maanden stage. De maximumduur hier is ook 18 maanden. In dit gemengde programma wordt verplichte pedagogische ondersteuning ingevoerd tussen professionals uit de rijsschool en de begeleider, zodat zij hun ‘leerling’ zo goed mogelijk kunnen bijstaan.

De tweede nieuwigheid is de verschijning van de formule ‘directe toegang’ tot het praktijkexamen zonder eigen auto. Naast de traditionele les bij de rijsschool, zoals we die nu kennen, kan een kandidaat vanaf 18 jaar ook 30 uur rijles volgen, wat rechtstreeks toegang geeft tot het praktische rijexamen. Een bijzonder interessante nieuwigheid in het Brussels Gewest, waar veel mensen geen auto bezitten en hun rijexamen pas laat afleggen.”

Bevestigt u dat het vrije traject behouden blijft?

“Ja, absoluut. **Die mogelijkheid blijft absoluut bestaan**, maar de minimumduur van de stage na het verkrijgen van de theoretisch rijbewijs wordt verlengd van 3 tot 9 maanden. Het maximum wordt 18 maanden in plaats van 36 maanden in het huidige systeem. Aan de andere kant is er nu een vorming voor de begeleiders. Dat is een soort ‘opfriscingscursus’ om de begeleiders te helpen de kandidaten beter bij te staan tijdens de stage.

Aan het traject met rijsschool verandert er niets. Dat blijft mogelijk met 20 uur rijles in combinatie met een minimumstage van 3 maanden.”

Kan een kandidaat die buiten Brussel woont, nog steeds zijn rijexamen afleggen in een van de twee Brusselse centra?

“Ja, en omgekeerd: een Brusselaar kan altijd kiezen om naar Vlaanderen of Wallonië te gaan. Ik wil er wel op wijzen dat het niet toegestaan zal zijn om van gewest te veranderen tussen de twee examens. Dat wil zeggen dat een kandidaat zijn praktijkexamen enkel in het Brussels Gewest mag afleggen als

hij er ook zijn theorie-examen en de EHBO-cursus en de risicoperceptietest afgelegd heeft. Samengevat kunnen we stellen dat de keuze van het gewest altijd vrij is, maar dat deze keuze omwille van de coherentie gemaakt moet worden voor het volledige traject (theorie en praktijk). Gezien de kwaliteit van onze nieuwe opleiding vermoeden wij dat de Brusselaars niet zullen aarzelen en altijd zullen kiezen voor het traject dat wij voorstellen.”

Als we goed geïnformeerd zijn, is er ook sprake van de invoering van een verplichte EHBO-opleiding en een logboek?

“Voordat ze hun rijbewijs in het Brussels Gewest kunnen behalen, moeten alle kandidaten ook een verplichte EHBO-vorming hebben gevolgd, om de juiste reflexen aan te leren bij een ongeval. Dat is een primeur in België. Dat wordt dus verplicht, net zoals de risicoperceptietest die ik reeds vermeldde. Nieuw is ook de invoering van een handboek voor de begeleider en een logboek voor kandidaat-bestuurder. Tijdens de hele duur van de opleiding moet de leerling de afgelegde kilometers en de rijomstandigheden (bv. weer, tijdstip) te noteren. Ook voor de begeleiders komt er een praktisch handboek om de kandidaat te ruggeven.”

Zoals we kunnen zien, zijn er heel wat veranderingen op til. Het wordt een belangrijke hervorming in het Brussels Gewest. Was er overleg met de twee andere gewesten van het land?

“Aangezien het mogelijk is om in eender welk gewest van het land zijn rijexamen af te leggen, was het belangrijk naar harmonie te streven en ondanks enkele verschillende maar logische accenten zijn we er globaal genomen goed in geslaagd. Zo sluit ons beoordelingssysteem voor het theorie-examen aan bij het Vlaamse en het Waalse. Ik betreur echter dat de inwerkingtreding niet overal op hetzelfde tijdstip plaatsvindt. Wij hadden daarvoor gepleit om te vermijden dat kandidaten tijdens de overgangperiode gaan ‘gewest-hoppen’, maar Vlaanderen gaf er de voorkeur aan om solo te spelen, gevolgd door het Waalse Gewest. Maar het maakt niet uit: het belangrijkste is dat we hebben kunnen samenwerken aan deze ingrijpende hervorming op nationaal niveau.”

Het lijkt erop dat u veel ruimte hebt gegeven aan overleg met de sector voordat u de wijzigingen goedkeurde?

“Ja, dat klopt, misschien meer dan in de andere twee gewesten. Gezien het belang van deze hervorming was het uiteraard essentieel om rekening te houden met de

verschillende eisen en behoeften die werden geformuleerd tijdens het overleg met GOCA, verenigingen van weggebruikers, verenigingen van rijsscholen, ... Daarom is het uiteindelijke doel van de hervorming meer rijervaring voor de kandidaten en dat ligt volledig in de lijn van het streven naar een daling van het aantal ongevallen op onze wegen. Bovendien staat de aandacht voor kwetsbare gebruikers centraal en dat is naar mijn mening cruciaal als we de verkeersveiligheid in ons Gewest sterk willen verbeteren.”

Geloof u echt dat deze hervorming het aantal slachtoffers op onze wegen zal verminderen?

“Op dat vlak bestaat er geen wondermiddel. De verbetering van de verkeersveiligheid is het resultaat van een combinatie van verschillende factoren. En volgens mij is een betere voorbereiding van toekomstige chauffeurs daar zeker een van. Vandaar het belang van een intensievere of uitgebreide opleiding. Met onze sensibiliseringscampagnes die we de komende maanden nog zullen versterken, met veranderingen in de infrastructuur, met name op gemeentelijk niveau – ik denk bijvoorbeeld aan de zones 30 – en niet te vergeten regelmatige controles van onze politiezones, kunnen we samen het aantal verkeersongevallen terugdringen. Het is een gezamenlijke inspanning, maar ik blijf ervan overtuigd **dat weggebruikers meer verantwoordelijkheid moeten nemen en zich verantwoord gedragen.** En in dat opzicht lijkt de voorgestelde nieuwe aanpak van de rijopleiding uiterst geschikt.”

BRULOCALIS ORGANISEERT EEN DIALOOG OVER HET EUROPEES COHESIEBELEID

Nieuwe datum: 5 juni 2018

Ter gelegenheid van de dertigste verjaardag van het Europees cohesiebeleid (1988-2018) organiseert Brulocalis op 5 juni een dialoog met de burgers in Anderlecht.

Dit debat kadert in het initiatief "Dialogen over het cohesiebeleid" van de Europese Commissie en de Raad van Europese Gemeenten en Regio's (REGR). Doel is de burgers te betrekken bij een dialoog over de mogelijkheden en de resultaten van het Europees cohesiebeleid en over de investeringsprioriteiten voor de toekomst.

De plaats die voor deze gelegenheid werd gekozen, is symbolisch het COOP, een historisch gebouw gelegen aan het Kanaal van Brussel. Het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) heeft het mogelijk gemaakt om ongeveer 5.000 m² van dit gebouw te vernieuwen voor zowel bedrijven als evenementen.

De kennis van het grote publiek over het cohesiebeleid is zeer beperkt, ondanks het feit dat Europese en Investeringsfondsen (EIF) veel projecten in Europa financieren. In de periode 2007-2013 heeft alleen al het EFRO 32 projecten in het Brussels Gewest gefinancierd die hebben bijgedragen tot de oprichting van KMO's, de ontwikkeling van de economische infrastructuur, de heropleving van de Kanaalzone en investeringen in lokale opleidingsfaciliteiten.

De programmatie EFRO 2007-2013 in het Brussels Gewest in enkele cijfers:

- 108 miljoen euro geïnvesteerd
- 24 infrastructuurprojecten
- Versterking van 9 vormingscentra
- 237 plaatsen voor kinderopvang
- 1.300 jobs gecreëerd
- 18.000 m² ruimten gerehabiliteerd voor de vestiging van bedrijven

Bron: Cel EFRO, GOB

In de lopende periode (2014-2020) financiert het EFRO ook belangrijke projecten in het Brussels Gewest, zoals nieuwe kinderdagverblijven in Schaarbeek, Sint-Jans-Molenbeek en Anderlecht. Ook het Brussels Hoofdstedelijk Gewest steunt dit evenement, waardoor zowel specialisten als niet-deskundigen de kans krijgen om het belang van de impact van deze Europese fondsen beter in te schatten.

> Meer info over het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling

http://www.avcb-vsgeb.be/nl/subsidies.html?sub_id=560

Brulocalis heeft in 2014 een cel "Europese projecten" opgericht.

> Meer info:

<http://www.avcb-vsgeb.be/nl/materies/europese-projecten/onze-opdracht.html>

SAVE THE DATE

Wanneer: dinsdag 5 juni 2018, 16h30 - 20h30

Waar: COOP, Fernand Demetskaai 23, 1070 Anderlecht

Programma & inschrijvingsmodaliteiten op de website van Brulocalis:
www.brulocalis.brussels > Agenda

Contact:
davide.lanzillotti@brulocalis.brussels

COSTA-PROJECT OP KRUISSNELHEID

Het onderzoeks- en actieproject CoSta - Collaboratieve Stad wordt in een gestaag tempo voortgezet. In de maanden maart en april vonden verschillende bijeenkomsten plaats met als **voornaamste doel** lokale burgerinitiatieven en de bij het project betrokken gemeenten **met elkaar in contact te brengen en een beter inzicht te krijgen in de uitdagingen van het programma.**

De gemeente **Watermaal-Bosvoorde** zette de eerste stap door een rondleiding door haar administratie aan te bieden als antwoord op een fictief verzoek van een bewoner aan de burgemeester. Zo konden de deelnemers het parcours van zo'n verzoek volgen: kennisname door de burgemeester, doorverwijzing naar de betrokken schepenen en dienst(en), goedkeuring indien nodig door de financieel directeur, procedure voor een beslissing van het college of zelfs van de gemeenteraad in geval van uitzonderlijke uitgaven. Een waardevol en leerzaam initiatief.

Enkele dagen later werd afspraak gegeven in de **TransiStore in Etterbeek**. Die ruimte wordt ingenomen door de Oxfamwinkel en de coöperatie Agricovert, samen met een Etterbeeks burgercollectief. Dat laatste heeft de beschikking over een vergaderruimte en organiseert diverse sensibiliseringsactiviteiten rond duurzame ontwikkeling.

Tot slot verwelkomde de administratie van de **stad Brussel** ons op de 14e verdieping van het gebouw aan de Anspachlaan. Het ruime uitzicht over de hoofdstad bood ook een blik op het toekomstige gebouw waar alle stadsdiensten samen ondergebracht zullen worden, evenals de kabinetten van de burgemeester en de schepenen, in de

geest van het "bestuur van morgen": meer transparantie, toegankelijkheid voor de burger en nieuwe technologieën die zorgen voor administratieve vereenvoudiging.

Deze werkvergaderingen waren ook de gelegenheid om samen na te denken over recente ervaringen: waarom was de herinrichting van de Terhulpse steenweg een succes in Watermaal-Bosvoorde? Waarom kent de oproep tot burgers voor indiening van duurzame projecten in de stad Brussel zo'n succes? Welk compromis is er in Etterbeek gevonden om moestuinen die zonder toestemming werden aangelegd, naar een gunstigere locatie te verplaatsen, rekening houdend met de veiligheidsnormen? Maar ook: waarom is het zo moeilijk om informatie of vergunningen te krijgen als een project al is goedgekeurd en gesubsidieerd? Deze kwesties kwamen aan bod tijdens workshops die 's avonds werden georganiseerd in het verlengde van de beschreven rondleidingen.

Het bezoek van de lokale dynamiek is gepland eind mei. Aansluitend wordt in juni een tweede reeks workshops gewijd aan de definitie van innovatieprojecten, d.w.z. de keuze van prioritaire thema's waarop de lokale dynamieken hun analyse zullen verdiepen en de komende maanden verbeterpunten zullen voorstellen.

> Info

www.vilco.brussels

PROJECTOPROEP DUURZAME ONTWIKKELING OPGESTART IN MAART

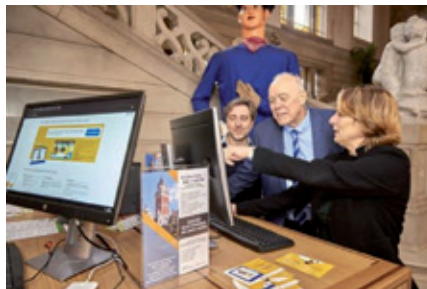
Op 5 maart lanceerde het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn oproep tot het indienen van projecten 2018 voor de uitvoering van **projecten rond duurzame ontwikkeling**. De oproep staat open voor alle Brusselse gemeenten en OCMW's. Het initiatief biedt financiële steun voor concrete acties op het vlak van duurzame ontwikkeling.

Naar gelang van de doelstellingen en het type projecten kan het bedrag van de toegekende subsidies variëren van 25.000 tot 150.000 euro. De prioritaire actiegebieden zijn: de strategie Good Food, het beheer van middelen, omgaan met afval, behoud van natuur in de stad, ecologisch beheer van openbare ruimten, het bannen van pesticiden, de strijd tegen door het verkeer veroorzaakte geluidsoverlast, in het bijzonder maatregelen tot vermindering van het aantal

of de snelheid van voertuigen, het gebruik van materialen en wegbedekkingen die minder geluid produceren, maatregelen ter bestrijding van lawaaihinder, voor waterbeheer en ter voorkoming van overstromingen.

Elke instantie kan verscheidene projecten indienen. **De uiterste datum voor de indiening van aanvragen is 15 juni 2018.** De dienst Duurzame Stad van Brulocalis ondersteunt en adviseert bij de samenstelling van dossiers. De volledige beschrijving van de doelstellingen, de soorten gefinancierde projecten en de voorwaarden waaraan moet worden voldaan, zijn beschreven in een nota die beschikbaar is op www.leefmilieu.brussels

E-LOKET VOOR IEDEREEN TOEGANKELIJK IN GEMEENTEHUIS SINT-GILLIS

Concrete maatregelen nemen om burgers vertrouwd te maken met het virtuele loket en hen te begeleiden op weg naar het virtuele loket? Het Agentschap voor Administratieve Vereenvoudiging, waaraan Brulocalis zijn medewerking verleent, wil in dit verband graag de voordelen belichten die dit uiteindelijk voor de burgers zal opleveren in de vorm van minder administratieve lasten, maar ook de noodzaak om als administratie, ondanks de ontwikkeling van technische oplossingen, ervoor te zorgen dat digitale uitsluiting wordt voorkomen. **De openbare diensten moeten immers toegankelijk blijven voor de gehele bevolking en het traditionele dienstenaanbod moet behouden blijven, zodat niemand wordt uitgesloten.** Met dergelijke oplossingen kunnen overheidsdiensten echter geleidelijk middelen vrijmaken voor andere taken, om beter te voldoen aan de behoeften en verwachtingen van de burgers.

Binnen het kader van het in mei 2017 goedgekeurde plan voor administratieve vereenvoudiging heeft de dienst Burgerlijke Stand nauw samengewerkt met het CIBG (Centrum voor Informatica voor het Brusselse

Gewest) en Easybrussels (Agentschap voor Administratieve Vereenvoudiging van het Brussels Gewest) aan de ontwikkeling van Irisbox, het elektronische loket van het Gewest.

Prioritair voor het bestuur was om de functionaliteiten van de federale toepassing "Mijn dossier" van het Rijksregister in Irisbox te kunnen opnemen. Via deze toepassing **kan je voortaan alle attesten van de dienst Bevolking, elektronisch ondertekend, op je pc downloaden.**

Om zoveel mogelijk mensen van die nieuwe toepassing gebruik te laten maken en om ze ook meer bekendheid te geven, beschikt het bestuur voortaan ook over een vrij toegankelijk elektronisch loket op het stadhuis.

Iedereen kan voortaan aan dit elektronische loket terecht. De inwoners van Sint-Gillis kunnen tijdens de openingsuren (van 8 tot 16 uur) in de inkomhall van het stadhuis gebruik maken van twee computers en een printer. Zo krijgen ze meer mogelijkheden om documenten af te halen.

Je kan er heel wat verschillende attesten downloaden en printen, zoals gezinssamenstelling, hoofdverblijfplaats, Belgische nationaliteit, wettelijke samenleving, woonplaats met het oog op een huwelijk, Belgische kiezer en uittreksels uit registers.

Dankzij dit elektronische loket verkleint de digitale kloof in de gemeente. Voortaan hoef je dus zelf niet meer over een computer, een printer of een kaartlezer te beschikken: bezoekers kunnen er vrij gebruik van maken op het stadhuis. En mocht er bij sommigen toch een zekere drempelvrees bestaan om zo'n toepassingen te gebruiken, dan is er nog altijd het personeel aan het onthaal dat opgeleid is om bezoekers die hulp nodig hebben, te begeleiden.

> Info

<https://cibg.brussels> & www.irisbox.irisnet.be

> Sofia Douieb, journaliste

DE AVG BAART ZORGEN, MAAR DE FEDERATIE VAN BRUSSELSE OCMW'S STELT GERUST

Op 22 maart 2018 vond met de medewerking van Brulocalis de algemene vergadering van de Federatie van Brusselse OCMW's plaats. Nu de tijd begint te dringen, mag het geen verrassing heten dat dit jaar als thema gekozen werd voor de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) of General Data Protection Regulation (GDPR).

Om te bespreken welke maatregelen genomen moeten worden om de richtlijnen van de nieuwe Europese regelgeving na te leven, kwamen op 22 maart een vijftigtal secretarissen, adviseurs informatiebeveiliging en andere medewerkers van Brusselse OCMW's samen voor de jaarlijkse algemene vergadering van de Federatie van Brusselse OCMW's.

Het hoofddoel van de vergadering was geruststellen. Aangezien de deadline met rasse schreden nadert, uitten vele OCMW-medewerkers de voorbije maanden hun bezorgdheden bij de Federatie. De Federatie stond er dan ook op om van de AVG het centrale thema te maken: vier sprekers met verschillende achtergronden hebben zo goed mogelijk proberen uit te leggen welke maatregelen genomen moeten worden tegen 25 mei 2018.

DE AVG

Zoals we in een vorige Nieuwsbrief (nr. 104) reeds uitvoerig beschreven, is de AVG een Europese richtlijn die op 24 mei 2016 in werking trad en die van toepassing is op alle openbare

en privéorganisaties in Europa. De verordening moet **een strikt en coherent kader bieden voor gegevensbescherming** in de Europese Unie. Bovendien **kunnen natuurlijke personen voortaan de controle over hun eigen persoonsgegevens behouden**.

EEN OVERDREVEN RICHTLIJN?

Na een korte maar krachtige speech van **Michel Colson**, medevoorzitter van de Federatie van Brusselse OCMW's, die het onaanvaardbaar vond "dat de openbare sector met het geld van de inwoners van onze gemeenten moest betalen voor de ontsporingen van de big data", was het tijd voor de eerste uiteenzetting.

Philippe Lesne, voorzitter van de Brusselse Controlecommissie, beet de spits af door het wettelijk kader van de AVG beknopt voor te stellen en de voornaamste implicaties te beschrijven.

Al vanaf het begin wilde P. Lesne de situatie duidelijk relativeren met het volgende zinnetje: "Op 25 mei 2018 verandert de wereld ... of niet." Daarmee bedoelt hij eigenlijk dat de AVG weinig veranderingen

teweegbrengt en dat de meeste principes en definities dezelfde blijven. Het verschil zit alleen in de verplichtingen (zie verder 'effectbeoordeling') en de sancties. Zo kan een bestuur voortaan tot 4% van zijn jaarbudget verliezen wanneer het de nieuwe verordening overtreedt.

ZES BELANGRIJKE PUNTEN VOOR 25 MEI

Bijna alle sprekers hebben de voornaamste maatregelen aangehaald, of zelfs gedetailleerd besproken, die genomen moeten worden tegen 25 mei (en daarna) om in orde te zijn met de AVG.

Voor P. Lesne zijn vooral de volgende drie punten heel belangrijk:

1. Een Data Protection Officer (DPO) aanstellen

Dit was het kernpunt van de algemene vergadering. Eerst en vooral omdat het uitvoerig aangekaart werd door de sprekers, maar ook omdat het aanleiding gaf tot vele discussies tijdens de vragensessie aan het eind van de vergadering.

De functie van DPO is een gloednieuwe functie die geleidelijk aan vorm zal krijgen op basis van de praktijk. P. Lesne raadt zelfs aan om eerst een halftijdse DPO aan te stellen en de functie daarna uit te breiden zodra ze beter afgebakend is. De verwarring over de taken van de DPO komt doordat sommige van die taken zich lijken te vermengen met die van de adviseur informatiebeveiliging (AIB), een functie die nu al in alle Brusselse OCMW's bestaat.

Aïcha Abouhacham, AIB bij het OCMW van Schaarbeek, had het in haar uiteenzetting bijna uitsluitend over deze verwarring. Ze sprak van een 'overlapping' tussen de functies van AIB en DPO en stelde zich de volgende vraag: "Welk verband

zal er tussen beide functies zijn? Zal de AIB een opleiding krijgen om zich bij te scholen, of zal hij gewoon bijgestaan worden door de DPO?" Deze vragen kwamen ook terug aan het eind van de algemene vergadering. P. Lesne trachtte er een antwoord op te geven: "De aanstelling van een DPO is een richtsnoer dat verplicht gevolgd moet worden. Terwijl de functie van AIB haar oorsprong vindt in een nationale wetgeving, is die van DPO een Europese norm. Om deze functie te bekleden, heb je dus een schaap met vijf poten nodig, iemand met competenties op het vlak van technologie, recht, bescherming van de privacy ... Een DPO zal de instelling een geloofwaardig imago geven. Hij of zij kan intern of extern aangeworven worden en kan de functie bij meerdere besturen tegelijk bekleden."

2. Een verwerkingsregister bijhouden

Deze tweede essentiële pijler die opgebouwd moet worden, of waarmee men nu toch stilaan aan de slag moet, is een belangrijke verplichting in de AVG. Aan de hand van een verwerkingsregister kan men de toezichhoudende instanties immers tonen dat de verordening nageleefd wordt.

Het verwerkingsregister moet schriftelijk en elektronisch bijgehouden worden en bestaat uit een lijst van alle persoonsgegevens die het OCMW bewaart. In geval van klachten of een inspectie door een toezichhoudende instantie wordt eerst en vooral dit register opgevraagd. P. Lesne raadt aan: "Als uw OCMW nog geen verwerkingsregister heeft, dan is het hoog tijd om eraan te beginnen. Al schreef u maar gewoon de titel 'Verwerkingsregister' op een document om te tonen dat u ermee bezig bent ..."

Wat de inhoud betreft, preciseert de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer (CBPL) in haar aanbeveling de minimuminformatie over de verwerkingen die in het register opgenomen

moet zijn. In het verwerkingsregister mag uiteraard ook meer informatie staan.

3. Voor elk nieuw project een gegevensbeschermingseffectbeoordeling (GBEB) uitvoeren

De bedoeling van deze maatregel is om de problematiek van de gegevensbescherming deel te laten uitmaken van de uitwerking van ieder nieuw project, teneinde risico's met betrekking tot de verwerkte, bewaarde, opgeslagen, ontvangen en verzonden gegevens van en buiten het OCMW direct te beheeren. Met een GBEB **kunnen gegevens dus met inachtneming van de persoonlijke levenssfeer verwerkt worden en kan de overeenstemming van de verwerkingen met de AVG aangetoond worden**, en dat voor de volledige duur van het project, door een regelmatige controle van een goed niveau van gegevensbescherming of risicobeperking.

De GBEB sluit aan bij het concept 'privacy by design' dat de AVG introduceert. Dit concept moet standaard garanderen dat de bescherming van de persoonlijke levenssfeer door ieder verantwoordelijke al in de ontwerpfase geïntegreerd wordt in alle nieuwe toepassingen, producten en diensten waarvoor persoonsgegevens verwerkt worden.

Gilles Kempgens, Security Officer bij de POD Maatschappelijke Integratie, haalde drie andere, transversalere maatregelen aan die het lijstje aanvullen:

4. Prioriteiten stellen qua acties

Er moeten meerdere 'acties' prioritair uitgevoerd worden om in orde te zijn met de AVG: alleen de strikt noodzakelijke gegevens verzamelen en verwerken, de juridische basis bepalen volgens dewelke de gegevens verwerkt worden, de informatieve vermeldingen herzien zodat ze overeenstemmen met de verordening, nagaan of de toeleveranciers hun nieuwe plichten en verantwoordelijkheden kennen, de modaliteiten vastleggen zodat de betrokkenen hun rechten kunnen uitoefenen, en tot slot de geïmplementeerde beveiligingsmaatregelen controleren.

1. De Gegevensbeschermingsautoriteit is het orgaan dat op 25 mei 2018 de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer opvolgt.

5. Zich organiseren

Deze organisatie dient op meerdere niveaus te gebeuren. Eerst en vooral moet men zich zodanig organiseren dat er al vanaf het begin rekening gehouden wordt met gegevensbeveiliging. Vervolgens dient men zich te organiseren om de informatie terug te koppelen naar alle medewerkers, zodat het hele team zich bewust is van de kwestie gegevensbescherming. Ook moeten de klachten en verzoeken van de betrokkenen, zowel burgers als personeelsleden, verwerkt worden in het kader van de uitoefening van hun rechten. En tot slot moet er geanticipeerd worden op inbreuken. Let op, want bij niet-naleving worden er sancties opgelegd.

6. Documenteren

De laatste stap bestaat erin om de verwerkingen van persoonsgegevens, de verstrekte informatie aan de betrokkenen, alsook de contracten met de definitie van de rollen en verantwoordelijkheden van de tussenkomen partijen te documenteren om de naleving van de AVG aan te tonen.

"Ze komen heus niet langs met een spijkerstok!"

Tijdens zijn uiteenzetting probeerde G. Kempgens het publiek gerust te stellen: "U kunt uiteraard niet alles in één keer in orde brengen. Stel uw prioriteiten, werk voort, stel een DPO aan ... Wanneer de toezichhoudende instanties langskomen, zullen ze gewoon een paar vragen stellen en een audit uitvoeren. Twee of drie jaar later komen ze nog eens terug en dan zult u wel in orde zijn. Ze zullen heus niet al bij het eerste bezoek een spijkerstok bovenhalen!"

Elise Degrave, directrice van de cel 'e-government' van het CRIDS (Centre de Recherches Information, Droit et Société), nam het beeld van de spijkerstok over in haar slotrede. Ze legde uit dat de AVG niet ingevoerd is om besturen te straffen, maar om ze vooruitgang te helpen boeken. Toch moet men in gedachten houden dat er wel degelijk sancties opgelegd worden als de verplichtingen van de AVG niet nagekomen worden. Ook al voorziet de programmawet, die momenteel nog uitgewerkt wordt, niet in eigenlijke financiële sancties in de openbare sector (in tegenstelling tot de privésector), de besturen riskeren wel diverse corrigerende maatregelen: waarschuwing of berisping, bevel tot uitvoering van een verplichting, beperking van of verbod op verwerking, overdracht van het dossier aan het parket en tot slot, publicatie van de beslissing op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit¹. Deze laatste sanctie lijkt mild, maar volgens E. Degrave kan dit net de zwaarste van allemaal zijn, aangezien de reputatie van het bestuur op het spel staat.

Een zoveelste reden voor de Brusselse OCMW's om er snel werk van te beginnen maken, zodat ze tegen 25 mei in orde zijn met de AVG.

> Interview door Sofia Douieb, journaliste

Na afloop van de algemene vergadering van de Federatie van Brusselse OCMW's vroegen wij Thierry Van Ravestyn, secretaris van het OCMW van Sint-Pieters-Woluwe, naar zijn indrukken.

> Thierry Van Ravestyn (helemaal links) tijdens de vragensessie aan het eind van de algemene vergadering van de Federatie van Brusselse OCMW's op 22 maart 2018

Wat vond u van de algemene vergadering?

"Hoewel alles wat gezegd is, te verwachten was, was het een heel interessante vergadering. Ik vond het thema dit jaar echt gepast, want de AVG zal de komende weken heel wat van onze tijd in beslag nemen. De verschillende sprekers hadden elk hun eigen kijk op de zaak, waardoor ze ons volledige en gevarieerde informatie konden geven, wat niet zo vaak gebeurt. Ik ben me momenteel nog volop aan het scholen over dit onderwerp. Hun toelichtingen waren dan ook heel leerrijk."

Wat hebt u al gedaan om in orde te zijn met de AVG?

"Momenteel proberen we al om zo goed mogelijk op de hoogte te zijn van alle stappen die we moeten ondernemen om de nieuwe richtlijn te implementeren. De OCMW-medewerkers en ikzelf hebben meerdere opleidingen gevolgd en er ook een heleboel vergaderingen over bijgewoond. Hoewel de AVG al in 2016 in werking trad, is nu pas de dringende noodzaak voelbaar om alles in orde te brengen. Zoals vele andere OCMW's zullen wij, denk ik, niet klaar zijn tegen 25 mei. Maar we zullen zoveel mogelijk vooruitgang trachten te boeken in de stappen die vandaag tijdens de algemene vergadering besproken zijn."

Hoever staat u met de eerste stap, namelijk de aanstelling van een Data Protection Officer? Denkt u er al aan om iemand aan te werven of nog niet?

"Ik denk dat we wellicht onze adviseur informatiebeveiliging zullen bijscholen in plaats van een nieuwe medewerker aan te werven ... Iemand aanwerven komt met een prijskaartje en aangezien het OCMW van Sint-Pieters-Woluwe een kleine

structuur is, beschikken we niet over de middelen zoals het OCMW van Schaarbeek of Sint-Jans-Molenbeek bijvoorbeeld. Het zou natuurlijk beter zijn om twee mensen te hebben die samenwerken om de gegevens te beschermen, maar niet iedereen kan zich dat veroorloven. Een goede jurist die vertrouwd is met het onderwerp, kan 70.000 euro of zelfs meer kosten."

Op veel vragen is er nog geen eenduidig antwoord. Tot wie gaat u zich richten om een antwoord te krijgen?

"Ik zal zeker de Federatie van Brusselse OCMW's aanspreken en we zullen met meerdere OCMW's samenwerken om de grijze gebieden op te helderen. Want voorlopig hebben we alleen maar vragen. De AVG is in feite niet zo duidelijk."

Op haar website geeft de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer toe dat ze niet op alle vragen een antwoord heeft en dat ze haar best doet om de website geleidelijk aan bij te werken om ontbrekende punten aan te vullen. De commissie schrijft: "De interpretatie en uitvoering van de nieuwe wetgeving inzake bescherming van de persoonlijke levenssfeer is 'work in progress'. De Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer wil u zo goed mogelijk informeren, maar momenteel kunnen we nog niet alle vragen beantwoorden. De redenen hiervoor zijn het gemeenschappelijk overleg tussen alle Europese controleurs, de lopende werkzaamheden in het kader van de nationale kaderwet en de organieke hervormingswet en de nog onbekende toepassingen van de wet in de praktijk."

> Dominique De Vos, Federale Raad van de Gelijke Kansen voor Mannen en Vrouwen

GENDERMAINSTREAMING EN DE GEMEENTEN IN DAT ALLES?

Volgens de Raad van Europa is gendermainstreaming de (re)organisatie, de verbetering en de evaluatie van de besluitvormingsprocessen, teneinde op alle gebieden en op alle niveaus rekening te houden met het gendergelijkheidsperspectief door de actoren die in het algemeen bij de uitvoering van het beleid betrokken zijn.

Het **Europees Charter voor gelijkheid van vrouwen en mannen op lokaal vlak** vormde het officiële uitgangspunt voor de responsabilisering van steden en gemeenten op het vlak van het beleid inzake gendergelijkheid. Het werd in 2006 goedgekeurd door de Raad van Europese Gemeenten en Regio's (REGR) en heeft in 30 Europese landen een consensus bereikt, steunend op de beginselen van lokale autonomie om de openbare domeinen te regelen die onder hun bevoegdheid vallen. Sindsdien wordt het ter ondertekening voorgelegd aan elke lokale en regionale entiteit in Europa¹. Het berust op het democratische grondbeginsel van gelijkheid van mannen en vrouwen, en tracht een einde te maken aan meervoudige discriminatie en stereotypen die vrouwen als minderwaardig beschouwen, de vertegenwoordiging en deelname van vrouwen en mannen aan de besluitvorming te bevorderen, de genderdimensie op te nemen in alle activiteiten van lokale en regionale overheden, zowel bij de uitstippeling van het beleid als bij de analyse van begrotingen, en plannen en programma's goed te

keuren die gekoppeld zijn aan de nodige personele en financiële middelen voor de uitvoering ervan. Alles wordt gezegd, alles wordt aangegeven in de hoofdstukken over de verantwoordelijkheid van lokale overheden om te **streven naar gelijkheid van vrouw en man aan de hand van positieve acties, redelijke en tastbare maatregelen**.

Het charter verbindt de ondertekenaars ertoe concrete actie te ondernemen, enerzijds als **werkgever en anderzijds als producent en leverancier van diensten**. Het reikt maatregelen aan op het gebied van sociale bijstand, kinderopvang, ouderenzorg, huisvesting, toegang tot sport, culturele activiteiten, stadsplanning en openbare ruimten, mobiliteit, veiligheid, gendergerelateerd geweld, gezondheid, werkgelegenheid en opleiding, ... Als de overheden nog geen ideeën hebben specifiek voor hun grondgebied, opent deze catalogus soms onvermoede perspectieven.

In sommige Europese landen, zoals Italië, Oostenrijk, Frankrijk en Spanje, was men zich al veel eerder bewust van de rol van lokale entiteiten. De steden van deze landen hebben de temporele reflex en de gelijkheidsreflex tegelijk omarmd, omdat "de relatie tot de tijd een fundamentele marker is van ongelijkheden die in de eerste plaats vrouwen treffen"².

WETTELIJK KADER

Een federale wet van januari 2007 vat de basisverplichtingen voor elke minister en topambtenaar samen: een gendertoets³, begrotingsanalyse en deelname aan het interdepartementale comité.

In 2012 voegt een Brusselse ordonnantie⁴ een steen toe aan het regelgevend bouwwerk. Voortaan **moeten alle overheidsdiensten in het Brussels Gewest strategische doelstellingen vooropstellen waarbij de genderdimensie opgenomen is in alle beleidsvormen, maatregelen, opmaak van de begroting of acties en overheidsopdrachten**. Om mogelijke ongelijkheden tussen mannen en vrouwen vast te stellen, moeten de diensten op basis van de door hen verzamelde informatie naar geslacht uitgesplitste statistieken opstellen.

1. Tot op heden 1.703 keer ondertekend in 35 landen. Cf. Observatorium voor het Europees Handvest voor de gelijkheid van vrouwen en mannen in het lokale leven.
2. Dominique Royoux, in "Temporelles 2016, Beau temps pour les femmes", colloquium op 17-18 nov. 2016 "Synergie Wallonie et Tempo territorial".
3. De gendertest maakt deel uit van de impactanalyse, ingevoerd bij de wet van 13 december 2013 houdende diverse bepalingen inzake administratieve vereenvoudiging.
4. Ordonnantie van 29 maart 2012 houdende de integratie van de genderdimensie in de beleidslijnen van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (BS 13 april 2012).

De voornaamste aansporing is: denken in functie van de behoeften en eisen van iedereen, het heersende androcentrisme systematisch in vraag stellen. Natuurlijk maakt dit streven deel uit van een globalere beweging, een geïntegreerde visie waarin gender transversaal aanwezig is: hoe kunnen we het leven van kinderen, studenten, ouders, bejaarden, bewoners, toeristen, ... organiseren en vergemakkelijken in de beschikbare ruimte en tijd?

WAT ZIEN WE REEDS⁵ ?

Sinds 2012 ondersteunt de Coördinatie Gelijke Kansen van Brussel Plaatselijke Besturen proefprojecten met vrijwilligersgemeenten: Ukkel, Koekelberg, Etterbeek, Brussel, Sint-Joost-ten-Noode, Anderlecht behoorden tot de eersten. Andere (Elsene, Schaarbeek, Evere, Sint-Lambrechts-Woluwe, ...) zijn verder gegaan dan een proefproject en hebben eenmalige of regelmatige acties op het getouw gezet.

Van de Brusselse gemeenten die het Europees Charter ondertekenden, waarvan Evere de eerste was, keurde de stad Brussel in 2014 een motie goed rond gendermainstreaming die het college ertoe verbindt stappen te ondernemen om de doelstellingen te bereiken die in het bestuursakkoord vastgelegd waren. Als gevolg daarvan werden in 2014 in een eerste actieplan voor de gelijkheid van vrouwen en mannen 17 doelstellingen geformuleerd in het verlengde van de geest van het Charter. Het plan en het volgende

zijn des te interessanter omdat zij alle mogelijke actoren (intern of extern) aan het roer zetten. Een cel Gelijke Kansen en een adviesraad voor de gelijkheid van vrouwen en mannen zorgen voor methodische monitoring. Stimulering door een schepenen bevoegd voor Gelijke Kansen is een succesfactor⁶.

Genderbudgeting is een van de methoden om ongelijkheden te objectiveren en komt ook voort uit het verzamelen van gendergegevens.

- 5. De voorbeelden van acties gevoerd door schepenen voor Gelijkheid vormen slechts illustraties van wat mogelijk is en zijn niet exhaustief.
- 6. In 2006 werd in Evere voor het eerst een schepenen voor Gelijkheid aangesteld. Sindsdien hebben de meeste gemeenten een ambtenaar voor gelijke kansen, een materie die aan andere thema's gekoppeld is.

Het is een techniek voor de integratie van een genderperspectief in alle stadia van het begrotingsproces, die aansluit bij de impactanalyse van het fiscaal beleid en de overheidsbegrotingen voor vrouwen en mannen⁷.

Elsene, Etterbeek, Evere, Schaarbeek en Brussel zijn reeds met de screening begonnen. De departementen financiën zijn logischerwijs de coördinatoren van de diensten die hun eigen budget bepalen. Het doel van de oefening is te wijzen op de verschillen en mogelijke correcties aan te rekenen.

Uit de waarnemingen⁸ op het vlak van de bezetting van de openbare ruimte door vrouwen, blijkt onder andere dat openbare plaatsen niet echt rekening houden met hun tijdsindeling of hun

onveiligheidsgevoel, echt of denkbeeldig, die leiden tot het vermijden van bepaalde plaatsen en de beperking van hun activiteiten. Mogelijke aanpassingen kunnen zijn: de herinrichting van parken, het plaatsen van straatverlichting, het verfraaien van straten, het vervangen van reclameborden door transparantere borden, meer openbare toiletten, ... Dat alles kan schepenen van stedenbouw en openbare werken inspireren⁹, ...

Zo is er het initiatief van Everse ouders, omkaderd door de gemeente, zoals de 'pedibus' of de begeleiding van kinderen van de gemeentescholen naar de academie, waardoor ouders hun kinderen niet meer dagelijks op school hoeven af te halen en de verkeersdruk in de schoolomgeving vermindert.

7. Definitie van het Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen (IGVM).
 8. De vzw Garantie past het concept aan naar gelang de gebruikte ruimte.
 9. In het rapport "Les politiques temporelles, un outil d'articulation des temps sociaux dans l'action publique, de participation citoyenne, de cohésion sociale et d'égalité" van Synergie Wallonie pour l'égalité entre les femmes et les hommes worden deze mogelijkheden vanuit het oogpunt van de temporaliteit opgesomd.

Schaarbeek geeft sportcheques aan jongeren tot 21 jaar, ongeacht bij welke club ze aansluiten: om vrouwen aan te moedigen om te sporten, kunnen meisjes een dubbele sportcheque krijgen (120 euro).

Verscheidene gemeenten nemen deel aan sensibiliseringscampagnes rond geweld tegen vrouwen (wit lint rond 25 november). In dat kader stelt Sint-Lambrechts-Woluwe een charter tegen seksisme voor dat alle inwoners kunnen ondertekenen. Deze gemeente is de uitdaging aangegaan om de kinderen van 9 scholen vanaf de kleuterklas te sensibiliseren, via animaties gebaseerd op "T'es fleur ou t'es chou?" een boek van Gwendoline Raisson, om kinderen aan te zetten om na te denken over de rollen die toegewezen worden aan mannen en vrouwen.

In Ukkel wil het project Egalicrèche professionals in de kinderopvang aanzetten om te ijveren voor de correctie van genderstereotypen.

Andere gemeenten passen een roloverstijgend personeelsbeleid¹⁰ toe: gediversifieerde aanwerving, aanmoediging van vrouwen om mee te dingen voor bevordering, vervrouwelijking van functies, glijdende werkuren, promoten van vaderschapsverlof, ...

Gemeenten werken samen (Etterbeek, Schaarbeek, Sint-Joost-ten-Node, Koekelberg, stad Brussel, ...) rond welbepaalde doelstellingen, zoals de invoering van clausules met betrekking tot gelijke kansen in de aanbestedingen voor overheidsopdrachten.

In het kader van de initiatieven rond "samenleven" biedt het "Maison des Femmes" in Schaarbeek een aantal educatieve, leuke en creatieve activiteiten aan in een gastvrije omgeving ter bevordering van de vrouwenemancipatie. De sociale cohesie wordt bevorderd door zich in de eerste plaats te richten tot alle Schaarbekenaren, aan wie het momenten van ontspanning biedt, maar ook modules voor taalles, informatica en debatten waar taboes gekoppeld worden aan wederzijdse tolerantie. De emancipatie van vrouwen wordt op een totaal andere manier geclaimd naar gelang van de cultuur, de beoefening van een religie of opvoeding. De interculturele dialoog kan ertoe bijdragen dat zoveel mogelijk mensen zich bewust worden van gemeenschappelijke problemen.

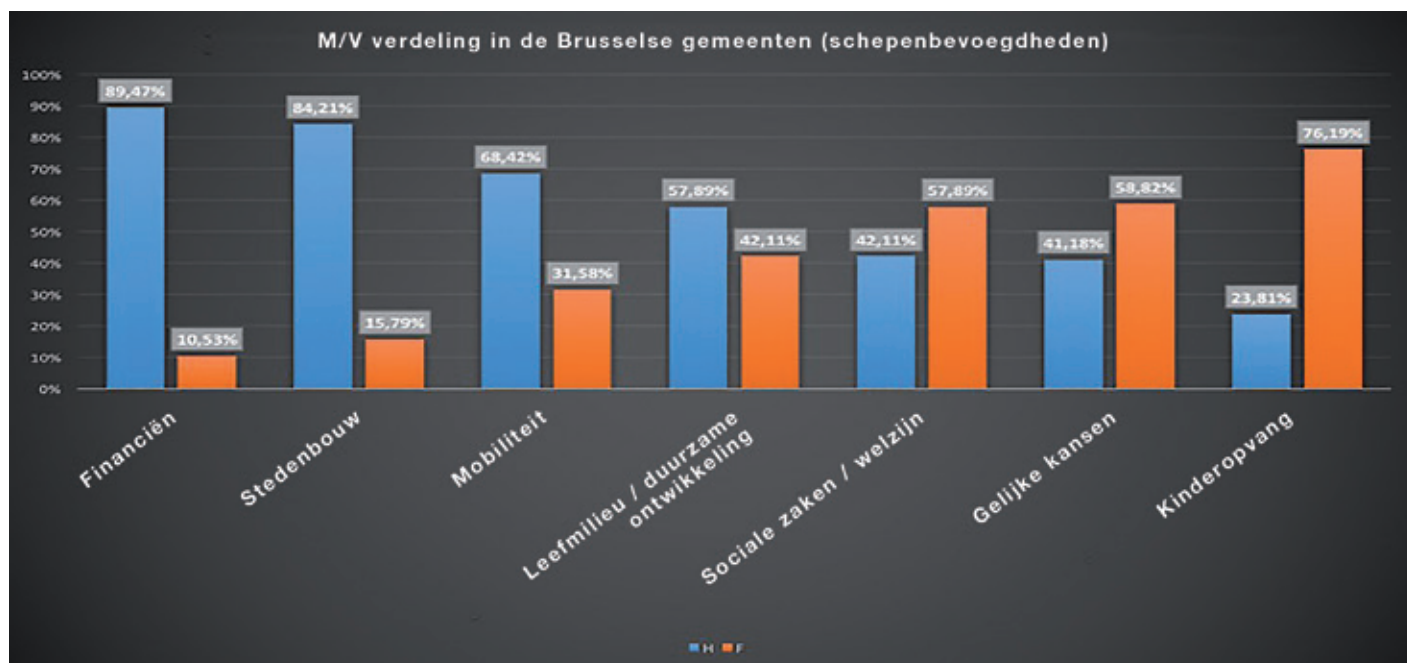
WAT DOEN WE NOG NIET GENOEG?

Te oordelen naar het gebrek aan publiciteit rond de implementatie van gelijkheid, wordt er weinig informatie verspreid en slagen de voordelen voor alle partijen (win-win) er niet in om te overtuigen. Toch is er tijdswinst, minder mentale belasting, meer algemeen welzijn en sociale cohesie. Door elementen van temporaliteit in het beleid op te nemen, zou het streven naar gelijkheid opnieuw kunnen worden onderbouwd.

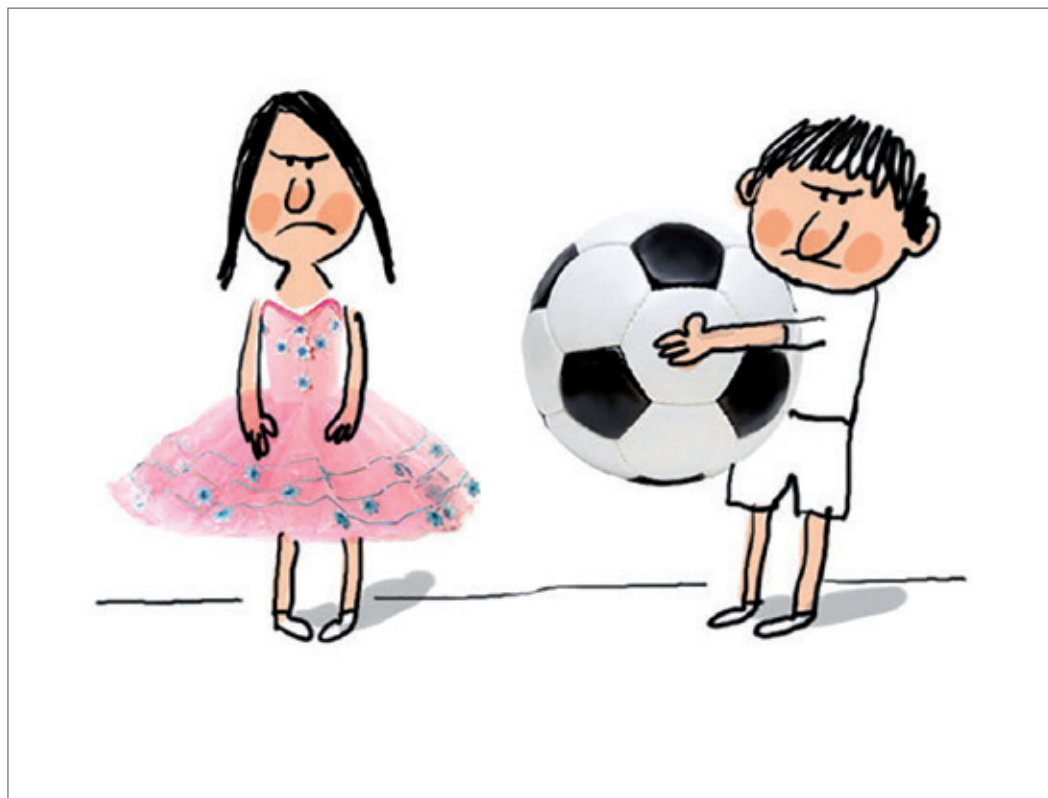
We betreuren het gebrek aan raadpleging van de burgers over hun leven en hun tijdsconflicten, te weinig plaatsen voor uitwisseling en reflectie over het leven van vrouwen, over hun verwachtingen ten aanzien van de overheid.

10. Zie "L'égalité professionnelle femmes-hommes dans les 19 communes", handelingen van het colloquium van 19 februari 2014.

11. Behalve de stad Brussel.

> Gendermainstreaming is transversaal op alle beleidsterreinen, maar de bevoegdheden zijn ongelijk verdeeld.

> Aanzetten tot nadenken over de rol van vrouwen en mannen ...

De gemeenten¹¹ hebben wel acties geïnitieerd op basis van lokale opportuniteiten. Een volledige screening van de gemeentelijke bevoegdheden, een combinatie van gedragsobservatie, het dagelijks leven van vrouwen en mannen op het gemeentelijke grondgebied, de verdeling van taken en verantwoordelijkheden in het gezin, zou het mogelijk maken een echt geïntegreerd gelijkheidsbeleid te voeren. Met intergemeentelijke projecten zouden de relatief fictieve grenzen worden afgeschaft, vooral als het gaat om verplaatsingen, scholen, vrijetijdsbesteding en veiligheid.

WAT KUNNEN WIJ BETER DOEN?

Er is geen wondermiddel dat alle kwalen kan genezen. Elke lokale entiteit heeft eigenheden die bepalend zijn voor de behoeften van haar bevolking en de politieke keuzes die daaruit voortvloeien. Zonder tot een register van aanbevelingen over te gaan dat alleen aangepast kan worden na analyse

van de context, kunnen we enkele structurele maatregelen nemen:

- In alle gemeenten een **adviesraad voor gelijke kansen** oprichten, die voldoende representatief is en luistert naar de verwachtingen van vrouwen, teneinde voorstellen te formuleren en evaluaties te verrichten.
- Het opstellen en goedkeuren van een **gemeentelijk plan voor gelijkheid** aan het begin van de legislatuur, ook al is het maar gedeeltelijk en kan het evolueren.
- Alle **schepenen** bij het plan betrekken, door hen te vragen minstens één actie rond gendermainstreaming uit te voeren in hun bevoegdheidsgebied, en de resultaten te evalueren via een adviesorgaan.
- Systematisch samenwerken in een **netwerk**¹² met gespecialiseerde verenigingen, wijkcontracten, gewestelijke en federale diensten, politie, OCMW's en met alle gemeentediensten die in een domein werkzaam zijn.
- Een **'huis van de vrouw'** oprichten met meerdere activiteiten voor mannen en vrouwen uit alle sociale klassen, die zich inzetten voor dialoog en levenslang leren.
- Een **actiethema** kiezen dat **door alle of bijna alle gemeenten wordt gedragen**, om de

12. Het platform Namur'elles bijvoorbeeld bestaat uit verenigingen die zich bezighouden met vrouwenrechten in het gemeentelijk beleid.

13. Cf. "Les politiques temporelles au coeur de votre territoire", okt. 2013.

actie krachtiger en doeltreffender te maken en tegelijkertijd de investerings- en beheerkosten te verminderen. Geweld tegen vrouwen of huisvesting bv. is een probleem dat het hele gewest aangaat. We weten immers dat kansarme vrouwen meer dan mannen te lijden hebben onder de huisvestingscrisis in Brussel.

Op het niveau van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest:

- Waarom geen **grote raadplegingen** organiseren, zoals de Parijse "Etats généraux de la nuit" waar bewoners, leden van wijk- en jeugdraden, verenigingen van buurtbewoners, nachtwerkers, verkozenen en onderzoekers samenkomen? Na de vastlegging van de methode, gewoontes en verwachtingen van alle belanghebbenden kwamen tientallen projecten tot stand met de steun en financiering van de stad Parijs¹³.

- Het **gewestelijk platform voor schepenen van gelijke kansen**, dat nieuw leven is ingeblazen, kan de inspanningen bundelen rond grootschaligere acties.
- En waarom niet een **label** toekennen aan gemeenten die kiezen voor een gelijkheidsreflex in al hun bevoegdheden?

> Clara Van Reeth, journaliste

MENSENRECHTEN ZIJN (OOK) EEN ZAAK VAN DE GEMEENTEN

Als eerste niveau van de democratie hebben de gemeenten veel mogelijkheden om de mensenrechten te bevorderen. Overal ter wereld bedachten plaatselijke besturen originele manieren om op te komen voor de rechten van hun burgers op het vlak van veiligheid, gelijkheid en huisvesting. Amnesty International bundelde enkele van deze goede praktijkvoorbeelden in een handleiding, die de Brusselse gemeenten kunnen gebruiken als bron van informatie of zelfs inspiratie ...

Op 10 december 2018 vieren we de zeventigste verjaardag van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. Voor die gelegenheid – maar ook met het oog op de gemeenteraadsverkiezingen van 14 oktober – bracht Amnesty International ‘Les droits humains au cœur de la cité’ opnieuw uit. Deze handleiding met best practices voor beleidsvoerders bij gemeentelijke instanties en burgerverenigingen werd samengesteld door journalisten **Anne-Marie Impe en Jean-Paul Marthoz**. Dit onderzoek werd voor de eerste keer uitgegeven in 2012, eveneens in de periode net voor de verkiezingen, en diende als inspiratiebron voor de kandidaten voor de gemeenteverkiezingen door toe te lichten hoe lokale overheden overal ter wereld de mensenrechten bevorderen.

De handleiding van Amnesty International was gebaseerd op het handvest ‘Global Charter-Agenda for Human Rights in the City’ (zie kader) en geeft voor elk van de twaalf opgelijste mensenrechten praktische tips en concrete voorbeelden om ze toe te passen.

“Onze aanpak bestaat er hoofdzakelijk in politici en burgers te stimuleren om zich dit onderwerp, elk op hun eigen niveau, toe te eigenen door voorbeelden van overal ter wereld te geven: Canada, Singapore enzovoort maar ook België. Het doel is zeker niet om te wijzen op de goede en slechte punten in elk van de gemeenten. Dit is geen totaalbenadering”, verduidelijkt auteur Anne-Marie Impe meteen.

Aangezien we onmogelijk alle voorbeelden in de handleiding konden bespreken in dit artikel, hebben we een selectie gemaakt van de onderwerpen die ons het relevantst lijken voor de Brusselse gemeenten en die de huidige context weerspiegelen.

Toegang tot de stad: een mensenrecht zoals alle andere

De volgende vraag doet zich meteen voor: waarom wordt er over mensenrechten gesproken op gemeentelijk niveau? Is dat niet vooral een nationaal voorrecht? In het collectieve bewustzijn wordt de strijd voor mensenrechten instinctief in verband gebracht met de aanklacht van wrede daden en oorlogsmisdaden of de bescherming van politieke gevangenen. De handleiding van Amnesty

International maakt echter duidelijk dat de gemeente *“de ‘basisschool’ van de democratie en het burgerschap is, de eerste fase en tevens een van de belangrijkste voor het aanleren van participatie, maar ook democratische controle.”*

In België hebben sommige gemeenten er bijgevolg voor gekozen om een schepen voor mensenrechten aan te stellen. Ottignies-Louvain-la-Neuve was de eerste. In de handleiding staat een interview met Jacques Benthuyts, die aan de basis lag van de oprichting van deze functie en die de functie zelf bekleed heeft van 1989 tot 2012. Hij legt uit dat zo’n schepenambt volgens hem *“een transversale visie van de eerbiediging van de mensenrechten mogelijk maakt”,* die kan *“uitstralen naar andere domeinen, zoals de toegang tot cultuur, het recht op huisvesting en sociale kwesties.”*

Meestal waarborgen de gemeenten de eerbiediging van de mensenrechten al via acties die eerder beschouwd worden als dienstverleningen aan de bevolking, maar die volgens Jean-Paul Marthoz evengoed *“uitgedacht zouden kunnen worden in termen van rechten”* en *“geïntegreerd kunnen worden in een bredere context van mensenrechten”*.

De zekerheid van een universele en inclusieve toegang tot de stad bijvoorbeeld is een van de belangrijkste toepassingen van mensenrechten op gemeentelijk niveau. Rekening houden met personen met beperkte mobiliteit of een handicap en met ouderen valt immers onder het ‘recht op een openbare nabijheidsdienst’, het zesde recht in het wereldwijde handvest.

In hun handleiding vermelden de auteurs **de gemeentelijke adviesraden voor ouderen** (waarover verschillende Brusselse gemeenten beschikken), die voorgesteld worden als een doeltreffend middel voor de gemeenten om de behoeften van ouderen beter te integreren.

In België zijn er ook **adviesraden voor personen met een handicap**, waarvan elf in het Brussels Gewest, en de aanwezigheid van een ‘handiccontactpersoon’ in de gemeentebesturen is ook een van de Belgische best practices die in de handleiding aan bod komen (drie Brusselse gemeenten hebben zo’n handiccontactpersoon al officieel aangesteld).

VERKENNINGSMARSEN: INSPIRATIE UIT CANADA

De toegang van vrouwen tot de openbare ruimte en de beveiliging van die openbare ruimte is een ander belangrijk aandachtspunt in het kader van de mensenrechten. Veel grote steden, zoals Montréal en Wenen, hebben de voorbije jaren duidelijke inspanningen geleverd op dit vlak. Om de naleving van dit 'recht op vrede onder de burgers en veiligheid' af te dwingen, werden in Canada ongeveer dertig jaar geleden de verkenningmarsen opgericht. Groepen van burgers gaan te voet stadsdelen verkennen die niet zo veilig of mogelijk gevaarlijk geacht worden, en formuleren vervolgens aanbevelingen die ze aan de lokale overheden bezorgen (verbetering van de straatverlichting, aanleg van gezellige ruimten, reparatie van het stadsmeubilair, ...).

Sindsdien is het concept door heel wat andere steden gekopieerd. In Brussel werden al negentien verkenningmarsen in tien gemeenten ondernomen door de vrouwenvereniging Garance, die een kleine honderdtal leden telt.

Soms beslist de gemeente zelf om zo'n initiatief te ondernemen. Anne-Marie Impe vermeldt het voorbeeld van de stad Namen die een verkenningmars besloot te organiseren in aanloop naar de heraanleg van een openbaar park. *"De stad was onder meer van plan om een rij banken te plaatsen in een lange dreef die naar het park leidt. Meisjes hebben meteen uitgelegd dat als er mannen op die rij banken zouden zitten, ze zich niet op hun gemak zouden voelen om door die dreef te wandelen. Door de banken in halve cirkels of achter de dreef te plaatsen, kan dit onveiligheidsgevoel makkelijk vermeden worden"*, legt de journaliste uit. De schepen van stedenbouw heeft rekening gehouden met de eisen van de vrouwen en deze opgenomen in het bestek voor de renovatie van het park.

CONTEXTUELE VERANDERINGEN

Sinds de handleiding in 2012 voor het eerst verscheen, is de Belgische en Brusselse samenleving uiteraard veranderd. Terrorisme en islamitisch radicalisme zijn enkele van de factoren die een schok teweegbrachten en die vooral de vraag deden rijzen of in onze maatschappij dat 'recht op vrede onder de burgers en veiligheid' in een welbepaalde gemeente nog wel gegarandeerd kon worden. *"De kwestie van de beveiliging van de openbare ruimte is zeer interessant maar ook bijzonder ingewikkeld"*, aldus Jean-Paul Marthoz. *"Op het vlak van mensenrechten trachten sommige gemeenten, zoals Luik, ervoor te zorgen dat deze beveiliging niet alleen de openbare veiligheid bevordert, maar*

> Anne-Marie Impe

ook bijdraagt tot de vrijheid van de mensen zodat ze in de stad kunnen blijven kuieren."

Ook op het vlak van preventie is de slagvaardigheid van de gemeenten van essentieel belang. De voorbije maanden hebben de auteurs van de handleiding het geval van de gemeente **Schaarbeek** onderzocht, die vanaf 2013 een deel van haar bevolking zag vertrekken naar Syrië. Sindsdien zijn er twee projectleiders aangesteld om beleidsmaatregelen voor de collectieve preventie van radicalisme te implementeren. Er werden verschillende concrete acties gevoerd, vooral in scholen, en de gemeente Schaarbeek richtte ook de 'Mothers School' op, een vereniging voor moeders van jongeren die naar Syrië vertrokken zijn of die geradicaliseerd zijn. *"Het bewijst allemaal dat een gemeente toch een rol kan spelen binnen een niet voor de hand liggende bevoegdheid zoals terrorismebestrijding,"* aldus Jean-Paul Marthoz.

OPVANG VAN VLUCHTELINGEN: VOORBEELDGEMEENTEN

De afgelopen jaren heeft de migratiecrisis ook een weerslag gehad op de politieke en sociale context in ons land. *"Immigratie is de ingewikkeldste materie voor de gemeenten: het onderwerp doet enorm veel vragen rijzen en kan een electoraal risico inhouden voor de verkozen politici ... Tegelijkertijd vormt het de kern van de mensenrechtenbenadering,"* benadrukt de journalist en auteur. Volgens hem beschikken de gemeenten in dat opzicht over een grote bewegingsruimte, die sommige trouwens benut hebben om in te gaan tegen het regeringsbeleid.

Hij haalt het voorbeeld van de Waalse gemeente **Vielsalm** aan, waar de burgemeester koos voor een beleid van openheid. Zo opende hij een opvangcentrum voor vluchtelingen, ondanks tegenkanting bij de bevolking. Vielsalm was de eerste gemeente die zich vanaf 26 juni 2017 profileerde als 'gastvrije gemeente'. Door de goedkeuring van een motie verbond Vielsalm zich ertoe om de voorlichting en opvang van migranten te verbeteren, ongeacht hun statuut. Sindsdien hebben 44 andere gemeenten in Franstalig België, waarvan negen in Brussel, het voorbeeld van Vielsalm gevolgd.

De voorbije weken hebben tientallen gemeenten ook geprotesteerd tegen het wetsontwerp van de federale regering om huisbezoeken te organiseren in de strijd tegen illegalen. In zeventien Brusselse gemeenten (met uitzondering van Etterbeek en Koekelberg) zijn moties goedgekeurd die zich tegen dit wetsontwerp verzetten.

De twee journalisten merken op dat ook in het buitenland plaatselijke besturen ingaan tegen de centrale overheid. In Spanje bijvoorbeeld hebben verschillende burgemeesters geweigerd om de door de regering opgelegde bezuinigingsmaatregelen in antwoord op de economische crisis toe te passen. Sinds de Verenigde Staten, onder leiding van Donald Trump, afgelopen augustus uit het klimaatakkoord van Parijs gestapt zijn, hebben honderden burgemeesters besloten om hun belofte in het kader van het verdrag in de strijd tegen de opwarming van de aarde toch na te komen.

OPENBARE AANKOPEN ALS HEFBOOM

In het kader van de mensenrechten wordt trouwens ook rekening gehouden met het milieu, dat impliciet opgenomen is in twee rechten van het wereldwijde handvest, namelijk het 'recht op water en voedsel' en het 'recht op een duurzame stadsontwikkeling'.

"We hebben ervoor gekozen om het concept 'mensenrechten' uit te breiden door ook rekening te houden met de rechten van onze kinderen en kleinkinderen voor wie we onze planeet moeten beschermen", legt Anne-Marie Impe uit. Verschillende Belgische gemeenten beseffen hoe schadelijk pesticiden zijn voor het milieu en de gezondheid en hebben bijvoorbeeld beslist om schoolkantines 'bio' te maken. In Frankrijk groeide dit initiatief van de burgemeester van Barjac zelfs uit tot een algemene sensibiliseringsbeweging in de hele gemeente, die in beeld gebracht wordt in de documentaire 'Nos enfants nous accuseront'.

> Jean-Paul Marthoz

Sommige Belgische gemeenten, waarvan zes in Brussel, hebben er zich op hun beurt **toe verbonden** om als 'Fair Trade Gemeente' **de consumptie van fairtradeproducten of lokale producten uit de duurzame landbouw aan te moedigen** in hun gemeente.

Consumptie wordt soms onderschat, maar is eigenlijk een belangrijke hefboom waarover de gemeenten beschikken: *"Openbare aankopen vertegenwoordigen ongeveer 15% van het bruto binnenlands product (bbp) van de Europese Unie. De plaatselijke gemeenschappen zijn verantwoordelijk voor ongeveer de helft daarvan. In België zijn de uitgaven in het kader van openbare aanbestedingen goed voor maar liefst 33 miljard euro,"* zoals we kunnen lezen in de handleiding van Amnesty International. *"Denk aan het aanbieden van biologisch vruchtensap voor de gemeentebesturen of de voorwaarden voor de fabricage van voetballen voor de plaatselijke clubs",* aldus Anne-Marie Impe, over hoe gemeenten het verschil kunnen maken **door ethische criteria op te nemen in de bestekken van hun offerteaanvragen.**

VOOR EEN ALGEMEEN MENSENRECHTENBELEID

Er zijn genoeg innoverende middelen om de mensenrechten op gemeentelijk niveau toe te passen. Maar tegen welke prijs? *"Dat vragen de burgemeesters die we ontmoet hebben, zich vaak af",* aldus beide journalisten. Volgens de casestudy's zou een mensenrechtenbeleid echter geen stijging van de uitgaven meebrengen en zelfs een meerwaarde zijn voor de gemeenten die zich eraan wagen: *"Veel steden, zoals Stuttgart en Barcelona, zijn aantrekkelijker geworden voor investeerders",* aldus Anne-Marie Impe, die eraan toevoegt dat de stempel van 'mensenrechtenstad' meestal de internationale uitstraling van een stad vergroot.

Het concept 'mensenrechtenstad' werd gelanceerd door een ngo in New York, namelijk People's Movement for Human Rights Learning, die steden op basis van een vijfstappenplan desgewenst begeleidt bij de invoering van een algemeen mensenrechtenbeleid. Rosario in Argentinië (de allereerste, in 1997), Washington, Porto Alegre maar ook Graz in Oostenrijk zijn enkele van het twintigtal steden die zich uitgeroepen hebben tot 'mensenrechtenstad'.

In België hebben verschillende gemeenten nu ook een **schepen voor mensenrechten** aangesteld, terwijl andere een of meerdere 'labels' dragen waaruit blijkt dat ze een beleid voeren dat bevorderlijk is voor de mensenrechten ('stad tegen racisme', 'gastvrije gemeente', 'gemeente voor duurzame ontwikkeling', ...). Tot nu toe heeft er geen enkele gemeente zich uitgeroepen tot 'mensenrechtenstad'. De auteurs zijn heel tevreden met de vele initiatieven die ze in hun handleiding toelichten en hopen dat hun werk op termijn zal aanzetten tot een grotere coherentie *"zodat het niet meer zou gaan om een stortvloed van initiatieven, maar dat iedere maatregel die genomen wordt of iedere begroting die*

goedgekeurd wordt, bekeken wordt in het licht van de mensenrechten."

DE AUTEURS:

Anne-Marie Impe: Journaliste en docent aan het Institut des Hautes Etudes des Communications Sociales (IHECS). Ze verleende haar medewerking aan tal van media, zoals de BBC, RFI, Jeune Afrique économie, En Marche, Le Ligueur of Demain le monde.

Jean-Paul Marthoz: Journalist, redacteur bij Le Soir en docent internationale journalistiek aan de Université catholique de Louvain (UCL). Hij was Europees directeur Informatie bij Human Rights Watch van 1996 tot 2006 en schreef ook verschillende boeken over de buitenlandse politiek en mensenrechten.

DE HANDLEIDING

De heruitgave van deze handleiding door Amnesty International in 2018 gaat gepaard met de publicatie van een boek, dat momenteel nog geschreven wordt. Het boek richt zich meer tot burgers en lokale verenigingen en wil hen bewust maken van de rol en de bevoegdheid van gemeenten op het vlak van mensenrechten.

WERELDWIJD HANDVEST VOOR MENSENRECHTEN

Het 'Global Charter-Agenda for Human Rights in the City' is een referentietekst die goedgekeurd is door de United Cities and Local Governments (UCLG), de wereldorganisatie van lokale en regionale overheden en steden. Dit handvest bestaat uit **twaalf mensenrechten**, die van toepassing zijn op gemeentelijk niveau, waarvoor telkens een actieplan voorgesteld wordt. 24 Belgische gemeenten, waarvan vier Brusselse (Elsene, Ukkel, Schaarbeek en Evere) hebben het handvest ondertekend.

1. Recht op de stad
2. Recht op participatieve democratie
3. Recht op vrede onder de burgers en veiligheid
4. Recht op gelijkheid tussen mannen en vrouwen
5. Recht van kinderen
6. Recht op een openbare nabijheidsdienst
7. Vrijheid van geweten en godsdienst, meningsuiting en informatie
8. Recht op vrijheid van vergadering, vereniging en om een vakbond op te richten
9. Culturele rechten
10. Recht op huisvesting en een woning
11. Recht op water en voedsel
12. Recht op duurzame stadsontwikkeling

Transports 2018 Publics

The European Mobility Exhibition

Parijs 2018
12-13-14 juni

www.transportspublics-expo.com

Georganiseerd door

GIE Objectif transport public
GART IUTP

In samenwerking met

UITP
UNION INTERNATIONALE
DES TRANSPORTS
PUBLICS

Met de steun van

AFSA
ASSOCIATION
FRANCAISE
DES SOCIÉTÉS
AÉRIENNES

Eregast

M
Metro
Los Angeles

Atacoma

atuc

BAISPHV

Promotiecomité

COMITÉ
INTERNATIONAL
DES TRANSPORTS
PUBLICS

VDV
Die Verkehrs-
unternehmen

NIV GTP
NEDERLANDSE
INTERURBANE
VERENIGING
VAN GEMEENTEN
EN VERENIGING
VAN VERENIGINGEN

VERENIGING IN ACTIE

“Save the date”

ALGEMENE VERGADERING BRULOCALIS

woensdag 20 juni 2018

Brulocalis houdt haar jaarlijkse algemene vergadering op woensdag 20 juni a.s. vanaf 10.30 uur, in de lokalen van Vivaqua, Keizerinlaan 17 te 1000 Brussel, vlak bij het Centraal Station.

Het centrale thema “goed bestuur” zal toegelicht worden door Pierre-Olivier De Broux, hoogleraar aan de Brusselse universiteit Saint-Louis.

> Adelheid Byttebier, schepen van gelijke kansen, Schaarbeek

VROUWENMIX OP LOKAAL VLAK KAN DE WERELD VERANDEREN

Acties rond stereotypes in jeugdliteratuur in de bibliotheek, sportcheques voor meisjes, de Internationale Mannendag, Bricoladies, joggen voor vrouwen, ... Of hoe een gemeente als Schaarbeek met een lokaal beleid werkt aan meer gelijkheid voor vrouwen en mannen.

Wereldwijd komen steeds meer vrouwen op voor hun rechten. Hun rechten in de sport, de media, de politiek, in de openbare ruimte, in het dagelijks leven. We zien vrouwen die bejubeld worden tijdens prijsuitreikingen (hoera!) of wiens protest hardhandig wordt neergeslagen wanneer ze op de Internationale Dag van de Rechten van de Vrouw ... hun rechten opeisen. Wat wij vooral hopen, is dat al deze voorbeelden ook steeds meer 'gewone' vrouwen en mannen zullen inspireren om het heft in eigen handen te nemen.

De wereldwijde #metoo-beweging richt haar pijlen dus maar best op de lokale overheden. Het is hier dat we werk maken van dit globale thema, dat we vrouwen de ruimte geven hun rechten volledig te gebruiken en dat we de gelijkheid meetbaar maken.

Schaarbeek is een stedelijke gemeente die zowat 1.300 mensen tewerkstelt, met meer dan 130.000 inwoners en meer dan 160 nationaliteiten. Die diversiteit vindt haar weg naar ons Huis van de

Vrouw. Een omgeving die tegelijk vertrouwd en uitdagend is, waar een mix van vrouwen hun talenten en dromen kunnen delen. En die reiken verder dan het huis in de Josaphatstraat. Met beleidstools als gendermainstreaming en genderbudgeting dragen steeds meer gemeentediensten een roze bril. We meten hoeveel vrouwen en mannen aan sport doen, hoeveel jongens en meisjes deelnemen aan de jeugdactiviteiten, hoeveel vrouwelijke en mannelijke artiesten we boeken. Bij de heraanleg van de openbare ruimte wordt rekening gehouden met de noden van vrouwen, mannen, ouderen en jongeren. We zetten de cijfers naast de feiten en investeren waar nodig.

Je hebt geen magische formule nodig, ook geen vijf minuten moed, maar wel een duidelijke keuze om hier continue aandacht aan te besteden. Jaar na jaar hangen we affiches in de straten tegen seksuele intimidatie en organiseren we workshops in de

scholen. De app tegen intimidatie die nu in Brussel werd gelanceerd, zal het onveiligheidsgevoel hopelijk wegnemen bij sommige vrouwen. Continu waken we erover om vrouwen het woord te geven en samen met mannen de stereotypes te doorbreken. We vonden in Schaarbeek zo negen 'satijnen mannen' die aantonen hoe veelzijdig mannen kunnen zijn. Lokaal maken we de genderklik.

Dit is geen druppel op een hete plaat. Het is wel het verankeren van een intrinsiek democratische keuze voor meer gelijkheid. Een mix van vrouwen die lokaal aan de slag gaan, garandeert een blijvende verandering. Dit alles met een warm hart voor de mannen, die andere helft van de bevolking.

CONCREET

Een lokaal ankerpunt. Het gemeentelijke Huis van de Vrouw viert ondertussen haar 8e verjaardag met maandelijks meer dan 1.000 deelnemers.

- Voorbeelden van acties:
 - De vrouwen komen naar hun activiteiten zoals Bricoladies, conversatietafels, ICT-lessen, ... maar ook naar activiteiten van vrouwenorganisaties zoals yoga, zelfverdediging, ...
 - Sinds het najaar van 2017 houdt het feministisch café "Le Poisson sans Bicycleette" de horecaruimte open.
- Tip: Gebruik al bestaande subsidies om een Huis van de Vrouw in je gemeente uit te bouwen, bv. via het beleid voor wijkcontracten.

Gendermainstreaming. Gelijke kansen moeten in elk beleidsdomein het streefdoel zijn. Daarom is het een goed idee dit zo op te nemen in het meerderheidsakkoord, wat Schaarbeek deed.

- Voorbeelden van acties:
 - De schepen van gelijke kansen Adelheid Byttebier startte het project Gendermainstreaming en organiseerde vormingen en begeleiding voor diensten als sport, groene ruimte, de bibliotheek, de jeugddienst, ... zodat zoveel mogelijk gemeenteambtenaren zich bewust zijn van de impact van hun acties op de gelijkheid van vrouwen en mannen. Resultaten:
 - > Investering in kleedruimtes voor hun vrouwelijk technisch personeel;
 - > Met M-V-X stickers de genderneutrale (of -doorbrekende) boeken/cd's/dvd's van de bibliotheek aanduiden
 - Sinds september 2017 is er in Schaarbeek een 'gendermanager', met als specifieke opdracht om samen met de agenten per dienst een actieplan op te stellen en op te volgen. Aarzel niet haar te contacteren als u vragen heeft (aservotte@schaerbeek.be).
- Tip: Duid een personeelslid aan die verantwoordelijk kan worden voor gender (tenminste halftijds). Werf indien mogelijk een

nieuwe werknemer aan met die specifieke functie.

Genderbudgeting. Een handig instrument om te gendermainstreamen. Jaarlijks evalueren de diensten hun begrotingsartikels naar impact op de gelijkheid van vrouwen en mannen. Elk begrotingsartikel wordt gecategoriseerd (neutraal, genderspecifiek of impact op gelijkheid). Hier hoort telkens een toelichting en/of actieplan bij.

- Voorbeelden van acties:
 - Meer dan 50 financieel correspondenten van de gemeentediensten hebben een basisvorming rond gender gevolgd.
 - Tien gemeentediensten houden hun statistieken bij om te weten welke profielen van welke diensten gebruikmaken (wie komt er sporten, wie krijgt subsidies, ...). Als er een verschil bestaat in het gebruik tussen vrouwen en mannen, zijn er enkele vragen om bij stil te staan:
 - > Gaat het hier om een ongelijke behandeling naar gender?
 - > Zo ja, hoe kan de gemeente deze ongelijkheid corrigeren?
 - > Schaarbeek besliste al om meisjes een dubbele sportcheque toe te kennen, want statistieken tonen aan dat slechts 1/3 van de aanvragen voor meisjes zijn.
- Tip: Pas een geleidelijke aanpak toe: start met een proefproject en doe een oproep naar uw collega's om op vrijwillige basis met hun dienst deel te nemen. Een positieve ervaring vergemakkelijkt later de veralgemening van het project.

> **Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid – Françoise Tomasetti, projectleider**

“GEHARMONISEERDE SOCIALE STATUTEN (GSS) EN AFGELEIDE RECHTEN”. GELEIDELIJKE AUTOMATISERING VAN DE RECHTEN VERBONDEN AAN HET SOCIAAL STATUUT

Het project GSS, dat opgestart werd in 2015, is intussen volledig operationeel en sinds enkele maanden bereikt dit project alle overheidsniveaus, met inbegrip van de gemeenten en provincies. Het doel van de automatisering van de rechten verbonden aan het sociaal statuut is ambitieus: alle sociaal verzekerden de aanvullende rechten toekennen waarop zij recht hebben, rekening houdend met hun sociale situatie en hen daarbij zoveel mogelijk administratieve formaliteiten besparen.

Voor een beter begrip van dit project, dat één van de prioriteiten van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid (KSZ) vormt, schetsen we hier de context van het project.

CONTEXT

Ons socialezekerheidssysteem is opgebouwd rond 7 takken:

- de rust- en overlevingspensioenen
- de werkloosheid
- de arbeidsongevallenverzekering
- de beroepsziektenverzekering
- de gezinsbijslag
- de ziekte- en invaliditeitsverzekering (geneeskundige verzorging en uitkeringen)
- de jaarlijkse vakantie

De rechten worden toegekend in de vorm van socialezekerheidsuitkeringen in functie van de risico's en/of de behoeften. Concreet gaat het om de toekenning van een vervangingsinkomen of een inkomenstoelage. Voor de uitvoering hiervan steunen de socialezekerheidsinstellingen op een model dat gebaseerd is op de volgende sleutelprincipes:

- de eenmalige inzameling van de gegevens (only once)
- het gebruik van de authentieke bronnen
- het uitwisselen van gegevens afkomstig van authentieke bronnen binnen het netwerk van de sociale zekerheid
- de bescherming van de persoonlijke levenssfeer

PRINCIPE VAN AANVULLENDE RECHTEN

Het begrip “aanvullende rechten” is opgenomen in de KSZ-wet (artikel 11bis). Dit principe kan als volgt worden samengevat: de instanties die hoofdzakelijk buiten de sector van de sociale zekerheid actief zijn, kennen specifieke voordelen toe aan de personen die een specifiek statuut in de sociale zekerheid hebben, bijvoorbeeld:

- een belastingvermindering voor personen die recht hebben op een verhoogde tegemoetkoming van de verzekering voor geneeskundige verzorging

- specifieke tarieven van openbaarvervoersmaatschappijen, gas- en elektriciteitsleveranciers, ...

Het gaat om aanvullende rechten aangezien het voordelen zijn die een aanvulling vormen op de rechten die toegekend worden in de vorm van een vervangingsinkomen of een inkomenstoelage.

VERSCHEIDENHEID AAN INSTANTIES EN REGLEMENTERINGEN

De instanties die aanvullende rechten toekennen, zijn heel divers en passen regels toe die hen eigen zijn. De sociale statuten, toekenningscriteria en -voorwaarden die in aanmerking worden genomen, verschillen vaak naargelang de reglementering.

In een dergelijke context is het niet vreemd dat heel wat maatregelen voor de toekenning van aanvullende rechten hun doel en/of hun doelgroep niet (of moeilijk) bereiken. Dit komt onder meer doordat de betrokkenen niet (of onvoldoende) op de hoogte zijn van hun rechten of doordat de procedure voor de aanvraag en toekenning van sociale rechten lang en complex is.

Ingevolge deze vaststelling gaat de voorkeur uit naar een automatisering van de toekenning van deze sociale rechten zodra dit mogelijk is. Daarnaast is het noodzakelijk om grondig werk te maken van een verduidelijking van de begrippen en sociale concepten die in aanmerking worden genomen in het beslissingsproces.

WELK SYSTEEM IS GEÏMPLEMENTEERD?

De KSZ heeft een systeem ontworpen en geïmplementeerd op basis waarvan de instanties die aanvullende rechten toekennen, de zogenaamde “toekennende instanties”, gemakkelijk toegang krijgen tot een reeks geactualiseerde en gecontroleerde gegevens. Deze gegevens zijn noodzakelijk voor de toekennende instanties om een beslissing te nemen omtrent het al dan niet toekennen van een aanvullend recht.

De KSZ stelt bepaalde informatie ter beschikking via een bufferdatabank (buffer-DB). Die wordt gevoed door de authentieke bronnen en bevat gegevens met betrekking tot de meest gevraagde sociale statuten, alsook nuttige aanvullende gegevens zoals de geboortedatum, de postcode van de woonplaats of de gezinssamenstelling. Strikte gebruiksvoorwaarden werden gedefinieerd in een machtiging van het Sectoraal Comité van de Sociale Zekerheid en creëren aldus het kader voor het gebruik van deze bufferdatabank.

Daarnaast is het noodzakelijk te zorgen voor een verduidelijking en betere leesbaarheid van de concepten die gehanteerd worden in de diverse reglementeringen. Een vereenvoudiging en harmonisering van de wetgeving wordt daarom gerealiseerd in overleg met de toekennende instanties en de authentieke bronnen.

STAND VAN ZAKEN VAN HET PROJECT GSS

De statuten die momenteel in productie gebruikt worden in de bufferdatabank, zijn afkomstig van de volgende 5 authentieke bronnen: FPD - POD MI - DG PH - Ziekenfondsen (via NIC) en VSB.

Verskillende soorten uitwisselingen zijn reeds in productie, waarbij actoren uit verschillende overheidsniveaus betrokken zijn. Het gaat bijvoorbeeld om:

- de toekenning van het sociaal tarief voor gas en elektriciteit door de FOD Economie;
- Aquaflanders en de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) die de bufferdatabank gebruiken voor de toekenning van vrijstellingen of voordelen in het kader van de waterzuivering in Vlaanderen.

De lokale overheden blijven niet achter. De gemeentediensten en het OCMW van Charleroi en Gent waren bij de eerste gebruikers. Anderlecht is de eerste Brusselse gemeente die in het proces stapt via Fidus.

Op gemeentelijk en provinciaal niveau zijn er diverse toepassingsgebieden, o.a.:

- belastingvrijstellingen of -verminderingen
- vermindering op de huisvuilbelasting
- toekenning van bonnen voor deelname aan sportactiviteiten of jeugdbeweging
- gratis huisvuilzakken

Op juridisch vlak maakt de KSZ de instanties verder attent op de complexiteit van de statuten die op dit ogenblik gebruikt worden. Ze wil diezelfde instanties aanmoedigen om de gestandaardiseerde sociale statuten te gebruiken, wat twee voordelen biedt, nl. zowel op het vlak van de inzameling van de gegevens als op het vlak van de transparantie van de toekenningscriteria aan de burgers.

VOOR DE TOEKOMST

Via het project GSS en de oprichting van de bufferdatabank hoopt de KSZ de instanties aan te sporen om voor hun nieuwe of bestaande aanvullende rechten een automatische toekenning te overwegen. Het doel is een ruimere en betere dekking van de populatie van personen die in aanmerking komen voor aanvullende rechten.

Voor meer informatie over de sociale statuten die beschikbaar zijn voor de klanten in het kader van het GSS-project, raadpleeg www.ksz-bcss.fgov.be en tik in de zoekfunctie "GSS" in. U krijgt zo toegang tot een globale fiche voor de promotie van het GSS-project, een gedetailleerde projectfiche en een gedetailleerde GSS-fiche bestemd voor de provincies en gemeenten.

FOPES: een universitaire master voor volwassenen

De Open Faculteit Economisch en Sociaal Beleid (FOPES-UCL) organiseert een **master in economisch en sociaal beleid**. Deze master is toegankelijk op basis van beroepservaring of met een bachelordiploma. De vorming voorziet een flexibele uurroosters (één dag en één avond per week). Begeleiding op maat van volwassenen die studies hervatten is bij aanvang van de vorming beschikbaar.

U wenst:

- inzicht te verkrijgen in de economische en sociale problemen waarmee de hedendaagse samenleving wordt geconfronteerd,
- het beleid van de economische, politieke en sociale actoren te analyseren,
- in groepsverband projecten en voorstellen te ontwikkelen in een academische omgeving.

FOPES biedt u bouwstenen voor reflectie en innovatie.

Het universitaire diploma dat u behaalt, wordt in zeer uiteenlopende professionele sectoren erkend.

Informatie : www.uclouvain.be/fopes

chantal.grandmaire@uclouvain.be

010/47 39 07 of secretariat-opes@uclouvain.be

CAMPAGNE VAN DE VERENIGDE NATIES TER GELEGENHEID VAN DE 70^E VERJAARDAG VAN DE UNIVERSELE VERKLARING VAN DE RECHTEN VAN DE MENS: EEN MOOIE BALANS!

Reeds in juni 2017 trad de Vereniging voor de Verenigde Naties APNU (Association Pour les Nations Unies) in actie om een campagne te organiseren ter gelegenheid van de 70e verjaardag van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (UVRM). De voorbereidings- en lanceringsfase werd eind januari 2018 afgerond. Een uitdaging die jongeren aangaan. De in oktober 2017 gelanceerde projectoproep werd enthousiast onthaald. We hebben immers **al meer dan 260 scholen en jeugdorganisaties** die zich hebben geregistreerd en van plan zijn om projecten in te dienen met betrekking tot mensenrechten op het vlak van muziek, beeldende kunst, film, waaronder 2 scholen in Kinshasa en Rabat.

Dit initiatief is er dus in geslaagd jongeren te **mobiliseren rond de universele waarden van de mensheid**. De jongeren uit België die gereageerd hebben, begrepen dat deze oproep tot het indienen van projecten rond universele waarden een vorm van vrije ruimte is die hun een unieke kans biedt om hun mening te geven, zich creatief uit te leven en ons te verrassen! Met 261 geregistreerde projecten (scholen en groepen) bereiken we meer dan 5.000 gemotiveerde en gesensibiliseerde jongeren. Van de 144 basis- en middelbare scholen zijn er 54 in het Brussels Gewest gevestigd. De gemeenten met de meeste ingeschreven scholen zijn de stad Brussel, Schaarbeek, Sint-Jans-Molenbeek, Sint-Lambrechts-Woluwe, Koekelberg en Laken. De gemeenten Sint Gillis, Elsene en Ukkel hebben elk 2 scholen. De verschillende ontvangen inzendingen getuigen van de **diversiteit in de creaties van de jeugd in België, hun durf om de platgetreden paden te verlaten, om sterke acties op te zetten met sociale en solidaire waarde, om engagement en enthousiasme voor universele waarden te genereren en blijk te geven van moed en visie**. Het is een uitstekende gelegenheid voor kinderen uit zeer verschillende gemeenten, zoals Sint-Jans-Molenbeek en Ukkel, om te praten over een onderwerp van gemeenschappelijk belang! De mogelijkheid om ook workshops, debatten of activiteiten te organiseren tijdens de Europese Week van de Lokale Democratie (EWLD) 2018 ... een idee dat nog verder uitgediept kan worden in aanvulling op wat de stad Brussel reeds voorstelt aan het einde van het jaar. We mogen trots zijn op dit resultaat!

Tot eind juni loopt de **realisatieperiode** voor basisscholen, middelbare en hogescholen en tot september voor jeugdorganisaties. In die periode kunnen jongeren **zowel inhoudelijk als vormelijk ondersteuning** vragen door een beroep te doen op

personen of organisaties (leraar rechten, filmmaker, museum, ...). Wij brengen deze mensen en hulporganisaties in contact met de jongeren en hun school of jeugdorganisatie die erom vragen.

We zullen ook proberen **uitwisselingen tussen campagnevoerders (scholen en jeugdorganisaties) te bevorderen** en aan te moedigen. Er is een Facebook-groep gecreëerd om uitwisselingen te doen, advies te vragen, over hun project te praten, ... Het zou voor actoren ook interessant zijn om samen te komen om over mensenrechten te praten en hun kennis te delen. Zo kunnen scholen jeugdorganisaties ontmoeten of hogescholen in contact komen met basisscholen, ...

WAT ZIJN DE VOLGENDE STAPPEN IN DE CAMPAGNE?

- De APNU organiseert het hele jaar door een reeks evenementen (conferentie, debat, ...) omtrent de mensenrechten, met name tijdens de "veertiendaagse van de solidariteit" in oktober.
- In oktober wordt de rangschikking van de projecten afgesloten en worden de deelnemers op de hoogte gebracht van de selectie van de jury.
- Op 7 december vindt een groot evenement plaats: alle deelnemers aan de campagne worden uitgenodigd om in het Egmontpaleis de mensenrechten te vieren. Dan zal ook de prijsuitreiking plaatsvinden.
- Op de 70e verjaardag van Universele Verklaring van de Rechten van de Mens, op maandag 10 december 2018, zal de Brusselse burgemeester de verklaring voorlezen op de Grote Markt, in aanwezigheid van prominenten die zich inzetten voor de mensenrechten. Andere steden plannen ook een openbare lezing. De informatie zal op de website geplaatst worden zodra ze is bevestigd.

> Info

Website:
<http://70ansdudh.be>

Facebook pagina:
www.facebook.com/70ansDUDHbe

Facebook groepschat:
www.facebook.com/groups/2231205743772851

www.contracteo.be:
vind met 2 muisklikken
alle inschrijvers
voor uw opdracht!

Ga snel kijken op www.contracteo.be en vind de toekomstige intekenaars op uw aanbestedingen!

Ze zijn al aanwezig:

Contracteo.be is een online gids van bedrijven die klaar staan om in te schrijven op uw (niet-gepubliceerde) overheidsopdrachten en stevige referenties in de openbare sector kunnen voorleggen.

Uw pluspunten als overheidsinkoper:

- tijds winst
- opzoeking per bedrijfssector
- geografische targeting
- gedetailleerde fiche van de inschrijvende bedrijven

 CONTRACTEO.be
BEDRIJVENGIDS VOOR BESTUREN

Contactpersoon en informatie

Valentine DE WULF
Tel : +32 (0)81 40 91 57
E-mail : valentine.dewulf@targetadvertising.be

U HEEFT NU MEER DAN 15 900 REDEKENEN OM EEN BRUSSELAAR AAN TE WERVEN.

Romain (Anderlecht),
zoekt werk in de Horeca.

"HET CONTACT MET KLANTEN VERLOOPT ALTIJD ZEER VLOT."

15 900 EURO AAN PREMIES: GENIET NU VAN ACTIVA.BRUSSELS.

Wanneer u een Brusselaar aanwerft via Select Actiris, de gratis advies- en rekruteringsdienst van Actiris, staat u als eerste in de rij voor de premie activa.brussels. Want wij stellen u kandidaten voor die voldoen aan de juiste voorwaarden.

Wist u trouwens dat uw kandidaat in aanmerking komt voor activa.brussels vanaf de eerste dag van zijn inschrijving bij Actiris als hij een stage of opleiding heeft gevolgd via Actiris, VDAB Brussel of Bruxelles Formation?

Ontdek activa.brussels en tal van andere goede redenen om te rekruteren via Select Actiris op www.actiris.be/activabrussels.